Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul X Seria II-a Nr. 1726 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 13 noiembrie 1954

IN NUMĂRUL DE AZI:

Să îndeplinim în întregime planul de colectări

AGITATORUL UTEMIST Cristea Constantin din comuna Grădiștea, raionul Filimon Sîrbu nu uită niciodată să ia în buzunar cînd pleacă pe teren obligațiunea sa de predare a cotelor către stat. Intră în curtea omului, îi dă bineţe şi, după ce mai vorbesc de una și de alta, trece la problemă.

— Cum stai cu cotele, nene Vasile?

— Așa și-așa. Nici bine, nici rău. Dar tu?

Cristea scoate atunci din buzunar obligațiunea sa de predare.

— Uită-te aici. Achitat tot. Și cereale, și carne, și lapte.

Omul dă din cap în semn de mirare. „Bravo tinere! Nu te credeam așa de grijuliu". Și atunci agitatorul începe să-și desfășoare propriu zis munca sa. Vorbele lui sînt ascultate și prețuite pentru că el însuși a dat pildă prin fapta sa — și rezultatele nu întîrzie să se arate.

In deobște e dovedit că munca politică temeinică de la om la om este motorul care accelerează ritmul îndeplinirii planului de colectări.

Trebuie arătat în mod convingător țăranilor muncitori că în acțiunile partidului și guvernului menite să ducă într-un timp scurt la ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii se integrează ca parte importantă și munca pentru îndeplinirea în întregime a planului de colectări.

Recolta bună de porumb și cartofi din toamna anului acesta înlesnește serios îndeplinirea din timp a planului de colectări. Producătorii agricoli trebuie să-și dea pe deplin seama că îndeplinirea obligațiunilor către stat este o datorie cetățenească și patriotică, că în felul acesta contribuie la strîngerea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — temelia regimului nostru de democrație populară.

Principiul cotei fixe la hectar, prin care se ține seama de puterea economică a fiecărui producător agricol, îi dă posibilitatea acestuia să rămînă cu cantități îndestulătoare de produse pentru nevoile sale, pentru valorificarea lor prin cooperative sau pe piață

Oamenii muncii de la sate răspund cu dragoste la acțiunile partidului și guvernului și-și dau seama că îndeplinirea planului de colectări în întregime se impune acum mai mult ca oricînd, timpul fiind înaintat. In multe comune din țara noastră planul de colectări a fost îndeplinit în întregime. Unele organizații de bază U.T.M. au adus un aport de seamă în această acțiune. Mulți colectori utemiști, datorită entuziasmului cu care muncesc au obținut rezultate frumoase în muncă. De pildă, utemistul Ion D. Surpăceanu, colector din comuna Novaci, regiunea Craiova, a reușit să-și îndeplinească planul de colectări pe produse în proporție de 80—102 la sută.

In ultimul timp în întreaga țară s-a intensificat munca politică în rîndurile țăranilor muncitori, menită să ducă în scurt timp la îndeplinirea integrală a planului de colectări la toate produsele. La produsele de toamnă sînt fruntașe pînă acum regiunile Hunedoara și Arad, iar la cartofi Regiunea Autonomă Maghiară. Au rămas însă în urmă regiunile Cluj, Bîrlad și Timișoara. In deosebi în regiunea Cluj, care a avut o recoltă bună anul acesta se simte nevoia unei mai bune organizări a muncii. Comitetul regional U.T.M. și comitetele raionale U. T. M. din această regiune trebuie să sprijine cu mai multă însuflețire organele de stat și de partid în această muncă, să mobilizeze pe toți utemiștii să-și aducă contribuția la această acțiune de mare importanță.

Utemiștii trebuie să considere problema colectărilor ca pe o sarcină politică de mare răspundere căreia trebuie să-i acorde o deosebită atenție. Multe organizații de bază U.T.M. sătești neglijează problema colectărilor considerînd în mod greșit că de lucrul acesta trebue să se ocupe doar sfatul popular și organizațiile de partid. Un asemenea exemplu îl constituie Nuțu Ilie secretarul organizației de bază U.T.M. din comuna Predești, raionul Craiova, unde munca politică în vederea îndeplinirii planului de colectări se desfășoară nesatisfăcător. Organizația de bază U.T.M de aici nu sprijină sfatul popular (care dealtfel nici el nu se preocupă îndeajuns de această problemă) în desfășurarea unei muncii vii și concrete pentru îndeplinirea planului de colectări.

Este necesar ca în fiecare comună unde sînt agenți colectori tineri, organizațiile de bază U.T.M. să se ocupe de ei în permanență, să le analizeze periodic activitatea și să-i sprijine în muncă. De asemenea, colectorul utemist trebuie să apeleze ori de cîte ori e nevoie la sprijinul organizației U.T.M., să se bizuie pe ea întotdeauna.

Trebuie ca în munca de colectări să se dea o mare atenție respectării ritmului zilnic stabilit, lucru care duce la evitarea „campaniilor" înfrigurate de la sfîrșitul săptămînii sau lunii.

Colectarea cartofilor (cu care multe regiuni au rămas serios în urmă) trebuie intensificată pînă nu încep înghețurile care pricinuiesc pagube serioase în timpul transportării. Trebuie controlat de asemenea ca depozitarea cartofilor în gări în perioada transporturilor să nu se facă la întîmplare, să nu fie permise neglijența și risipa.

Colectorii trebuie să aibă grijă ca statului să-i fie predate produse de calitatea prevăzută de către normele C.S.C.P.A De asemenea, trebuie să se dea mare atenție organizării convoaielor din comune și sate, fiecare avînd cîte un delegat de convoi, ceea ce duce la ușurarea muncii la bazele de recepție, la evitarea aglomerării.

In timpul transportului către bazele de recepție, delegatul de convoi și ceilalți țărani muncitori trebuie să fie vigilenți ca chiaburii să nu plece (așa cum s-a mai întîmplat) sub pretextul că merg la bazele de recepție, cu produsele pe piață unde le vînd la preț de speculă. Vigilența mereu trează va împiedica pe chiaburi să saboteze colectările și-i va obliga să respecte legile statului.

In această importantă muncă politică și organizatorică a colectărilor, organele regionale și raionale U.T.M. trebuie să antreneze cu încredere pe utemiști. Ei trebuie să fie exemplu de conștiinciozitate, să se transforme în agitatori înflăcărați pentru îndeplinirea în întregime a planului de colectări.

Delegația Partidului Muncitoresc Romîn la cel de al XII-lea Congres al Partidului Popular Revoluționar Mongol

La 18 noiembrie a.c. se deschide la Ulan-Bator Congresul al XII-lea al Partidului Popular Revoluționar Mongol.

Delegația Partidului Muncitoresc Romîn la Congresul Partidului Popular Revoluționar Mongol este alcătuită din tovarășii: Gheorghe Florescu, membru în C.C. al P.M.R. și Mihai Frunză, redactor responsabil al revistei „Lupta de clasă".

HOTĂRÎREA

Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la îmbunătățirea aprovizionării cu material lemnos a țărănimii muncitoare

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne și Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, analizînd situația aprovizionării țăranilor muncitori cu material lemnos pentru satisfacerea nevoilor lor gospodărești, constată că volumul de material lemnos și de alte materiale de construcții ce s-au dat țărănimii muncitoare pentru nevoile gospodărești, au crescut din an în an

Față de sarcinile ce decurg din Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. pentru dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, aprovizionarea țărănimii muncitoare cu material lemnos necesar construcțiilor gospodărești ale colectiviștilor, întovărășiților și țăranilor muncitori cu gospodării agricole individuale, este încă nesatisfăcătoare

În vederea sprijinirii țărănimii muncitoare pentru obținerea de recolte cît mai mari și pentru dezvoltarea creșterii animalelor, este necesar a se da țărănimii muncitoare posibilitatea de a-și procura material lemnos pentru construcții gospodărești; o mai mare grijă trebuie acordată tinerilor căsătoriți de la sate (însurăței) pentru întemeierea de gospodării. De asemenea, trebuie create resurse locale de material lemnos, necesar lucrărilor de interes obștesc al comunelor.

În scopul acesta este necesar ca unele din acele păduri sau parcele de păduri — trecute în patrimoniul statului după 1948 — din regiunile de șes și de dealuri, care prin structura și poziția lor nu constituie masive păduroase de importanță industrială și care pot fi îngrijite și exploatate cu posibilități locale, să fie date în administrarea și gospodărirea comunelor situate în apropierea acestor păduri.

Avînd în vedere cele de mai sus, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne și Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn;

HOTARASC:

1. Se dă în administrarea și gospodărirea comunelor pentru folosința țăranilor muncitori, din fondul forestier al statului, o suprafață de circa 550.000 hectare pădure. Materialul lemnos rezultat din exploatarea acestor păduri va fi folosit pentru nevoile gospodărești ale țăranilor muncitori, precum și pentru unele nevoi obștești ale comunelor.

Pădurile comunale se constituie din pădurile sau parcelele de păduri care au format proprietăți în suprafață pînă la 20 hectare și care au intrat în patrimoniul forestier al statului după anul 1948

Ministerul Agriculturii și Silviculturii, cu aprobarea Consiliului de Miniștri, poate să atribuie trupuri de păduri în suprafață de maximum 50 hectare, depărtate de masivele forestiere mari și care din punct de vedere economic pot fi mai bine gospodărite, exploatate și refăcute de către comitetele executive ale sfaturilor populare comunale.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii va stabili, împreună cu comitetele executive ale sfaturilor populare regionale, trupurile și parcelele de pădure ce vor fi atribuite comunelor; delimitarea pe teren a acestora se va termina pînă la data de 1 mai 1955.

2. Pădurile date în administrarea și gospodărirea comunelor sînt supuse regimului de gospodărire silvică, conform legilor în vigoare. Ele se gospodăresc de comitetele executive ale sfaturilor populare comunale prin comitete de gospodărire a fondului silvic comunal, alese de adunarea generală a țăranilor muncitori din comuna respectivă.

Comitetul executiv al sfatului popular comunal, prin comitetul de gospodărire a fondului silvic comunal, va lua în primire din partea organelor silvice locale, suprafețele de pădure destinate pentru folosința obștească a țăranilor muncitori și le va gospodări conform regulilor silvice în vigoare, sub îndrumarea și controlul tehnic al organelor silvice locale.

3. Comitetul de gospodărire a fondului silvic comunal, împreună cu organele silvice locale, vor delimita anual din pădurile de folosință comunală, parchetele destinate exploatării, vor întocmi actele de punere în valoare, pe care le vor supune spre aprobare comitetului executiv al sfatului popular comunal și le vor aduce la cunoștința țăranilor muncitori din comună

La stabilirea cotelor anuale de tăiere, se va avea în vedere asigurarea continuității exploatării pădurii în viitor.

Exploatarea, scosul și transportul materialelor lemnoase se vor face cu respectarea regulilor silvice în vigoare.

Repartizarea cantității de material lemnos pentru nevoile gospodărești ale țăranilor muncitori și nevoile obștești ale comunelor, se va face de către comitetul de gospodărire a fondului silvic comunal, cu aprobarea comitetului executiv al sfatului popular comunal.

La repartizarea masei lemnoase vor avea întîietate țăranii muncitori care au avut păduri trecute în patrimoniul statului după anul 1948.

Femeile văduve, copiii orfani, bătrînii și alții a căror ajutorare va fi hotărîtă de adunarea țăranilor muncitori, vor primi material lemnos, tăiat și transportat cu sprijinul țăranilor muncitori din comună.

Îngrijirea refacerea și paza pădurii comunale se vor face prin contribuția în bani sau în muncă a țăranilor muncitori care beneficiază de prevederile prezentei Hotărîri.

Contribuțiile vor fi stabilite de adunarea generală a țăranilor muncitori. Țăranii muncitori care au avut păduri ce au fost trecute în patrimoniul statului după anul 1948, sînt scutiți de contribuția în bani.

4. Comitetul de gospodărire a fondului silvic comunal lucrează sub îndrumarea și controlul comitetului executiv al sfatului popular comunal, căruia îi va prezenta dări de seamă.

De asemenea, comitetul de gospodărire a fondului silvic comunal va prezenta semestrial dare de seamă în fața adunării generale a țăranilor muncitori din comună, asupra activității depuse pentru gospodărirea pădurii.

La adunarea generală din al doilea semestru al fiecărui an va avea loc și alegerea comitetului de gospodărire a fondului silvic comunal.

5. Comitetele executive ale sfaturilor populare comunale răspund pentru buna gospodărire a pădurilor comunale.

6. Lucrările de împădurire se vor face potrivit planului tehnic întocmit de organele silvice în colaborare cu comitetul de gospodărire a fondului silvic comunal și sub îndrumarea tehnică a ocoalelor silvice, care vor asigura, contra plată, materialul de împădurire necesar. Planul de împădurire va fi supus aprobării comitetului executiv al sfatului popular comunal.

7. Transportul materialelor lemnoase ce fac obiectul prezentei hotărîri se face potrivit prevederilor Decretului nr. 201/1953 privind circulația materialului lemnos.

8. Comitetele executive ale sfaturilor populare comunale și comitetele de gospodărire a fondului silvic comunal vor combate cu ajutorul țăranilor muncitori, încălcările prevederilor prezentei hotărîri, a regulilor silvice și a măsurilor stabilite de adunarea generală a țăranilor muncitori.

9. Ministerul Agriculturii și Silviculturii va prezenta Consiliului de Miniștri pînă la data de 1 ianuarie 1955 proiectul de regulament pentru administrarea și gospodărirea pădurilor de folosință comunală.

10. Pentru aprovizionarea cu materiale lemnoase a țărănimii muncitoare pe anul 1955, comitetele executive ale sfaturilor populare comunale, prin comitetele de gospodărire a fondului silvic comunal, vor prelua spre tăiere de la ocoalele silvice, parchetele puse în valoare și care se vor mai pune în valoare pînă la data de 15 decembrie 1954. Aceste parchete vor fi atribuite din suprafețele ce vor constitui pădurile de folosință comunală.

Predarea parchetelor se va face în cursul lunilor noiembrie și decembrie 1954.

★

11. Se vînd din pădurile statului, țăranilor muncitori:

a) Resturile de exploatare, inclusiv arborii părăsiți în parchete (în picioare sau doborîți) de către unitățile de exploatare ale Ministerului Industriei Lemnului, Hîrtiei și Celulozei, Ministerului Agriculturii și Silviculturii, Centrocoop și ale sfaturilor populare regionale;

b) Buturile, crăcile, zoburile din toate parchetele exploatate sau în curs de exploatare ale unităților arătate mai sus.

c) Produsele lemnoase rezultate de pe pășunile împădurite, prin aplicarea prevederilor amenajamentelor silvo-pastorale sau a studiilor de transformare, în cazurile cînd nu sînt întocmite asemenea amenajamente.

d) Materialele rezultate din curățirea izlazurilor de vegetație lemnoasă, cu excepția celor de pe terenurile supuse eroziunii, pe care tăierile sînt interzise. Fondurile rezultate vor fi utilizate pentru întreținerea izlazurilor comunale.

12. Aceste materiale se vor vinde țăranilor muncitori de către unitățile de exploatare, pe bază de tabele întocmite de comitetele executive ale sfaturilor populare comunale.

★

13. Plantațiunile aflate pe terenurile gospodăriilor agricole colective se lasă în folosința acestora și vor fi exploatate cu respectarea regulilor silvice.

Se lasă în folosința personală a țăranilor muncitori, plantațiile mici și izolate aflate pe terenurile lor agricole, cît și plantațiile aflate la capetele terenurilor lor agricole, dacă aceste plantații nu formează corp comun cu pădurile statului.

14. Ministerul Agriculturii și Silviculturii va ajuta, prin îndrumări tehnice și material săditor din pepinierele statului, pe țăranii muncitori, pentru punerea în valoare a terenurilor lor degradate.

★

15. Comitetele regionale și raionale de partid, precum și organizațiile de bază sătești, vor trebui să desfășoare o temeinică muncă politică pentru lămurirea maselor de țărani muncitori asupra importanței acestei hotărîri, care are drept scop întărirea economică a gospodăriilor țăranilor muncitori și îmbunătățirea continuă a condițiilor lor de viață.

16. O atenție deosebită vor trebui să acorde organele și organizațiile de partid formării comitetelor de gospodărire a fondului silvic comunal. In aceste comitete trebuie să fie aleși țărani muncitori cu spirit gospodăresc și care se bucură de încrederea maselor de țărani.

Organele și organizațiile de partid trebuie să îndrume în mod permanent activitatea comitetelor executive ale sfaturilor populare și a comitetelor de gospodărire a fondului silvic comunal în ce privește repartizarea materialului lemnos, respectarea regulilor silvice și efectuarea la timp a lucrărilor de refacere a fondului silvic comunal.

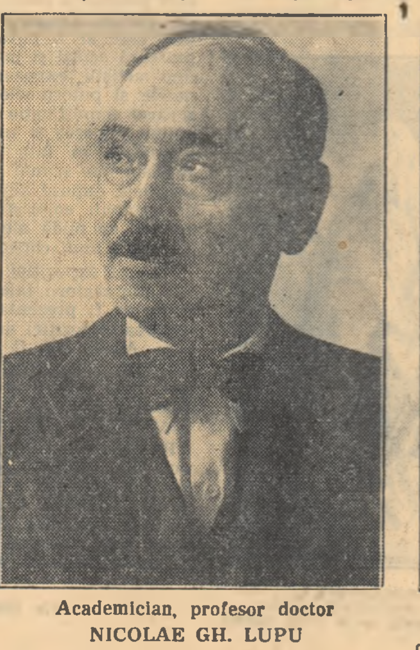
Președintele Consiliului de Miniștri al R. P. R.
GH. GHEORGHIU-DEJ

Prim secretar al Comitetului Central la Partidului Muncitoresc Romîn
GHEORGHE APOSTOL

Laureați ai Premiului de Stat

Academician, profesor doctor GHEORGHE SPACU din colectivul distins pentru lucrarea „Proces tehnologic pentru fabricarea acidului sulfuric și a cimentului din ghips".

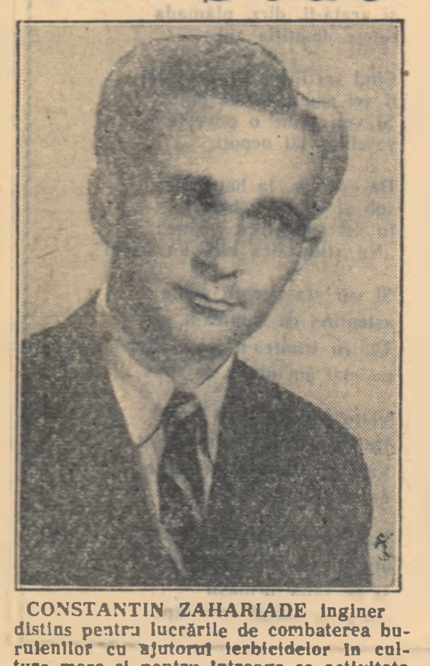
Academician, profesor doctor NICOLAE GH. LUPU distins pentru întreaga sa activitate științifică în domeniul științelor medicale.

Academician RALUCA RIPAN • profesor universitar distinsă pentru contribuțiuni în domeniul chimiei analitice și pentru studiul soluțiilor apoase de heteropoliacizi.

DIMITRIE MACREA profesor universitar din colectivul distins pentru lucrarea „Gramatica limbii romîne" vol. I și II.

CONSTANTIN ZAHARIADE inginer distins pentru lucrările de combaterea buruienilor cu ajutorul ierbicidelor în cultura mare și pentru întreaga sa activitate științifică.

STOICA N. VICA, tehnician distins pentru lucrarea „Protecția anticorosivă a utilajului industrial prin bachelitare".

LITERATURĂ-ARTĂ

100 de ani de la moartea lui Anton Pann

UN CTITOR AL LITERATURII NOASTRE

ANTON PANN — Desen de G. CATARGI

S-a împlinit un veac de la moartea lui Anton Pann, vechiul poet a cărui rodnică activitate a atras în chip deosebit atenția celor mai mari clasici ai literaturii romîne. Culegător de snoave și cimilituri populare, mare meșter în stihuirea proverbelor „de la lume adunate și iarăși la lume date", cîntăreț fermecător și povestaș plin de haz, Anton Pann este primul nostru poet care folosește folclorul ca sursă principală a scrierilor sale.

Considerat de cea mai mare parte a criticilor din trecut drept un simplu colportor de texte și melodii populare, Anton Pann a fost foarte puțin studiat ca poet. Chiar studiile unor serioși cercetători ca G. Dem. Teodorescu și M. Gaster mergeau spre „folcloristul" Pann și nu spre scriitorul original. Or, așa cum arată mărturiile de prețuire ale lui Eminescu, Alecsandri, Hașdeu — Anton Pann își are contribuția sa însemnată la dezvoltarea poeziei romînești.

S-a născut într-un orășel din Bulgaria către sfîrșitul secolului XVIII se pare la 1797, ca fiu al unor mici meșteșugari. Din pricina războiului ruso-turc din 1806 — 1811, familia scriitorului se refugiază în nordul Dunării. Așa ajunge Anton Pann la Chișinău, unde-l găsim cîntăreț de strană. Aici însă nu rămîne multă vreme, ci se mută, împreună cu maică-sa, la București unde-și va desfășura bogata-i activitate de scriitor, editor și compozitor bisericesc, pînă la sfîrșitul vieții sale, acum un veac, în 1854.

Dascăl de „psaltichie", Anton Pann a contribuit la transpunerea pe „ifosul patriei" a melodiilor liturgice, pînă atunci dominate de intonațiile orientale. Pe acest drum al tîlmăcirilor în limba poporului a unor cărți de cult și mai apoi a unora de largă folosință cu scopul de a lumina pe țărani și tîrgoveți, își află chemarea scriitorul. Editor, alături de Eliade Rădulescu, Anton Pann tipărește calendare, cărți de învățături practice și morale ca „Hristoitia", „Îndreptătorul bețivilor", culegeri de poezii și povești populare. Amestecîndu-se prin forfota pestriță a iarmaroacelor și tîrgurilor, unde-și putea vinde cărțile, scriitorul a cunoscut fel de fel de oameni din diferite părți ale țării și ale peninsulei balcanice, oameni ce purtau cu ei poveștile și zicerile înțelepte ale poporului. Cunoscător al mai multor limbi, Anton Pann a început să culeagă toate cele auzite și petrecute în desele lui călătorii la Brașov, Tîrgoviște și în împrejurimile Bucureștilor. El nu s-a mulțumit însă numai cu o simplă și fidelă transcriere — operație pe care o efectuează folcloristul — ci a prelucrat, folosind în creații originale materialul popular. Așa s-au născut vestita „Povestea vorbii", „O șezătoare la țară" și „Nastratin Hogea".

Vorba cu tîlc, snoava plină de haz, istorisirea unei pățanii sînt mijloacele cele mai frecvente la care apelează Pann spre a dezvălui vicii omenești și reprobabile stări de lucruri ale vremii. Pătrunzînd, prin cunoașterea temeinică a folclorului, pînă în cele mai adînci filoane ale înțelepciunii populare, scriitorul a creat o operă cu totul personală din îmbinarea și contopirea proverbelor. De obicei, dintr-o zicală Pann construiește povestirea unor întîmplări ilustrative pentru ideea ce o conține proverbul. Voind să moralizeze pe unii flecari, de pildă, scriitorul istorisește pățania a doi precupeți ce se bîrfeau unul pe altul, tratîndu-se cu fel de fel de invective. Ajungînd la un țăran, acesta îi pofti să mănînce paie și tărîțe, așa după cum fiecare recomandase pe celălalt drept bou sau măgar. Asemenea povestioare în versuri sînt străbătute de bunul simț al omului din popor, a cărui înțelepciune este rodul unei experiențe seculare.

În alte proverbe ca „Sarea-i bună la hiertură, însă nu peste măsură" sau „Unde este vorbă multă, acolo e treabă scurtă", descifrăm chibzuința, cumpătarea și circumspecția poporului.

Sînt numeroase viciile pe care le admonestează Pann în „Povestea vorbii". Astfel, pomenind „despre pedanți și copilăroși", „despre lenesi", „despre bețiе", „despre negoț", „despre amor și ură", „despre prieteni și judecăți" etc. scriitorul aduce în fața cititorului tipuri realiste, care poartă culoarea și semnele epocii în care trăiau. Eroii lui Pann nu sînt niște întruchipări uscate ale unor așa zise caractere eterne. Oameni ai vremii lor, ei vin cu moravurile și psihologia specifică tîrgurilor și satelor noastre de la începutul secolului XIX. Printre ei întîlnim judecători nedrepți, zapcii și arendași bătăuși, negustori vicleni, iar pe de altă parte, țărani nevoiași care se zbat în lipsuri și sărăcie.

Diferențierea socială este bine subliniată de proverbe ca: „Bogatul greșește și săracul cere iertăciune", „Dreptatea iese ca untdelemnul d-asupra apei".

Cu privire la rolul banului într-o asemenea societate se spune că: „Banul e ciocoi de om mare / Are trecere-n orice curte", iar în legătură cu puternicii vremii: „Corb la corb nu scoate ochii", ceea ce determină constatarea tristelor realități pe care le prezintă orînduirea bazată pe asuprire: „Dreptul totd-auna umblă cu capul spart" sau „Pin-la-mpăratul, rabdă încăieratul".

În prelucrarea proverbelor, care parcă izvorăsc unele din altele, scriitorul stăpînește o interesantă știință a combinării logice. Iată un scurt fragment din cîte se pot spune despre vorbire:

„Din vorbă în vorbă, vorbă se deschide
Din vorbă în vorbă, iese adevărul!
Din vorbă se face faptă și din faptă vorbă.

Cuvîntul e ca vîntul, nu să ajunge nici cu armăsarul, nici cu ogarul
De multe ori limba taie mai mult decît sabia.
Limba oase n-are și oase sfarmă".
etc.

Ca rod al experienței generalizate, proverbele sînt o concentrare maximă a înțelepciunii populare. Bogatul conținut filozofic se exprimă cu o mare concizie, adesea îmbrăcînd un limbaj figurat: *„Cu o lingură de miere mai multe muște prinzi decît cu o bute de oțet", „Unde nu-ți fierbe oala, nu-ți băga lingura", „Nu te amesteca ca mărarul în toate bucatele".*

Societatea vremii lui, cu moravurile ei feudale și orientale a oglindit-o Anton Pann și în celelalte opere de seamă ale sale. Întîlnim și aici tipuri din lumea tîrgurilor, judecători necinstiți sau bogătași avari, a căror morală este luată în rîs de autor, ca în „Nastratin Hogea", sau aspecte ale satului romînesc apăsat de sărăcie, de zapcii și arendași ca în „O șezătoare la țară". Folosind mereu modul de critică al eroului popular, pățania plină de haz și vorba cu tîlc la adresa autorităților nedrepte și stăpînilor hapsîni, scriitorul schițează tipuri realiste, fermecătoare prin verva lor satirică.

Desțelenitor pe ogorul poeziei romînești în care a făcut să rodească sămînța pururi vie a folclorului, Anton Pann rămîne o figură de seamă a literaturii noastre clasice. Într-o vreme cînd la noi poeții de curte scriau stihuri grecești, într-o epocă în care limba națională era nesocotită de clasele dominante, Anton Pann — prin impunătoarea sa activitate de poet, editor și profesor de muzică — a contribuit la valorificarea limbii și creației poporului.

Viața și opera lui Anton Pann, la 100 de ani de la moartea scriitorului, are pentru noi semnificația unui măreț act patriotic pe care însuși poetul îl mărturisea în acest îndemn: *„Cîntă măi frate romîne pe graiul și limba ta..."*

AL. SANDULESCU

Prin expozițiile regionale de artă plastică

Viața — adevăratul izvor al operelor de artă

Într-o scrisoare adresată pictorului N. I. Murașco, Repin scria: *„Nu pot să creez numai pentru a crea (adică nu pot să fac „artă pentru artă")... Cu slabele mele puteri mă străduiesc necurmat să-mi întruchipez ideile în reprezentări plastice; viața din jur îmi turbură liniștea, mă emoționează profund, silindu-mă s-o aștern pe pînză..."*

Acestea nu sînt simple gînduri puse pe hîrtie, ci reprezintă concepția unui mare artist al omenirii. Cuvintele lui exprimînd un înalt crez despre esența creației, îți indică totodată unul din izvoarele din care au erupt nemuritoarele sale capodopere păstrate cu sfințenie de omenire: viața din jur, turburătoare și emoționantă.

Învățînd neîncetat de la clasici, artiștii plastici din țara noastră, îndrumați de partid, depun eforturi în direcția cunoașterii vieții, a observării ei cît mai atente, în direcția reflectării cît mai veridice a realității înconjurătoare, a trăsăturilor caracteristice ale epocii în care trăiesc. Fiecare expoziție deschisă vădește odată mai mult asemenea străduințe, progresele pe care le fac artiștii noștri pe drumul artei realist-socialiste.

În această lumină e interesant să notăm cîteva observații pe marginea expoziției regionale de arte plastice deschisă de curînd la Timișoara.

Ne vom opri mai întîi asupra uneia din puținele compoziții prezentate. E vorba despre pictura de gen „Înaintea concursului cultural" de tînărul pictor Dure Diodor. Căldura, dragostea cu care artistul s-a apropiat de oameni, de elementele de viață pe care le reflectă în opera sa, s-au imprimat lucrării. Tînăra fată de la țară care se pregătește pentru concurs are o atitudine firească, fața îi radiază de bucurie, de elan, de dorința de a reuși cît mai bine. Veridic e realizat și un alt personaj din tablou: bătrînul așezat în fund pe o bancă și care o privește pe tînăra cîntăreață. El surîde cu blîndețe și îngăduință: își amintește parcă de tinerețe, cînd și el cînta, era plin de entuziasm. E bine ca artistul să țină seama însă de criticile aduse tabloului în ceea ce privește culoarea și lumina și să-și desăvîrșească lucrarea.

Nu același lucru se poate spune despre pictura „Cadrele noi" de Iuliu Lausch — pentru că felul cum e aci rezolvată tema pe care artistul și-a ales-o, arată limpede lipsa de pătrundere a vieții. Ideea de la care a pornit pictorul — creșterea cadrelor tinere în industria noastră — nu e lipsită de interes. Dar în loc să aducă ceva nou, deosebit, în tratarea acestei teme, în loc să surprindă pe baza unei observări atente a realității, noi aspecte vii, interesante, ale procesului de creștere a cadrelor, Lausch Iuliu preferă să meargă pe un drum mult bătătorit. Astfel avem în față tot veșnicul grup de tineri ascultînd explicațiile maistrului, în fața unui strung. Cu toate că cele două figuri centrale ale tabloului sînt ceva mai bine realizate din punct de vedere psihologic, lucrarea e înecată în șablon, în banal și nu poate emoționa.

Un loc important îl ocupă în expoziție portretul. Multe lucrări de acest fel reflectă străduința creatorilor de a reda personalitatea oamenilor, gîndurile și sentimentele lor, chipurile lor, așa cum sînt în realitate. Se remarcă cîteva din portretele semnate de Podlipni Gal Ana, cum ar fi „Olaru Simion, crescător de mînji" (cărbune) sau „Muncitoarea Trude Waitz cu diploma de merit" (pastel). Crescătorul de mînji îți apare ca un bătrînel vioi, viguros încă, în ciuda anilor care-i apasă umerii. Fața lui respiră bunătate, optimism, exprimînd bine dragostea cu care se îngrijește de animale. În ochi îi citești o lumină jucăușă. Olaru Simion știe probabil să povestească multe glume hazlii. Muncitoarea Trude Waitz își strînge cu gingășie la piept diploma de merit. Privindu-i portretul ghicești la ea hotărîrea de a obține noi succese în producție, mai mari și mai folositoare.

Romulus Covaci din Lugoj expune portretul unui pionier și un autoportret (ambele în ulei). Cea de a doua lucrare se remarcă prin vigoarea trăsăturilor de caracter redate de artist.

Cu toate lipsurile de tehnică, portretul în peniță „Deputata Ungureanu Emilia" de Elena Dean emoționează prin simplitatea și căldura cu care e conturat chipul unui om nou din viața țării: deputata în sfatul popular, plină de grijă pentru buna gospodărire a treburilor obștești.

Părăsind drumul bun pe care merge în portretul „Micul patinator" (ulei), Eugen Lazăr subordonează în „Spartacus" (creion), conținutul caracterului eroului său, unei forme stridente, cu dimensiuni și contururi neverosimile.

În sculptură se disting proiectele de monument „Gheorghe Doja" lucrat de Andrei Orgonaș și „Eminescu" de Octavian Ilica. În cel de al doilea, sculptorul redă emoționant personalitatea marelui nostru poet. Chipul lui Eminescu trădează neliniște, frămîntare; lumina frunții, expresia inspirată a chipului, pun în valoare puternica forță a geniului eminescian. Andrei Orgonaș mai expune portretul unei fetițe (gips). Aici e foarte plastic realizată expresia gurii care sugerează caracterul intransigent al modelului.

Un număr foarte mare de lucrări din expoziția de la Timișoara sînt peisaje. În felul lor propriu și aceste lucrări exprimă concepția despre viață și realitate a artistului, sentimentele lui în fața naturii. Albert Krausz, simțindu-se atras de frumusețea peisajului timișorean, prezintă două aspecte din parcul Stalin (ambele în ulei). Copacii înalți, falnici, de un verde mătăsos, sau aleile plăcut umbrite, dezvăluie dragostea artistului pentru viață, pentru natura orașului său. Același optimism se degajă și din „Uliță" (ulei) de Emil Lenhardt. Casele simple de țară, luminate de un soare strălucitor, sînt aurite parcă. Peisajul din Feneș (ulei) de tînărul lugojan Nicolae Lazar e înecat însă în culori sumbre și mohorîte, marcînd o stare de spirit pesimistă.

Expoziția regională de arte plastice de la Timișoara arată progresele pe care le-au înregistrat artiștii de aici.

Totuși se face simțit faptul că ei nu s-au apropiat cu curaj de aspectele cele mai emoționante ale vieții noastre, nu au atacat în lucrările lor conflicte puternice, probleme arzătoare ale acestei realități. Lucrul acesta se vede și din numărul cu totul insuficient de compoziții prezentate atît în pictură și grafică, cît și în sculptură, ceea ce dovedește odată mai mult cît de necesar este un ajutor eficace și permanent din partea Uniunii Artiștilor Plastici a forurilor locale de îndrumare, pentru creșterea combativității operelor artiștilor timișoreni, pentru înflorirea tot mai puternică a unei arte militante, pusă nemijlocit în slujba construirii socialismului.

SUZANA VOINESCU

Timișoara, noiembrie 1954.

Aportul creator al tinerilor artiști

În sălile muzeului de artă din Cluj se află deschisă expoziția regională de artă plastică. Premergînd marea expoziție anuală de stat din luna decembrie, această manifestare clujană este menită să arate progresele făcute de artiștii regiunii noastre în ultimul an de activitate.

Vizitarea expoziției lasă să se desprindă chiar din primul moment unele constatări suficient de semnificative pentru a nu putea fi trecute cu vederea. Spre deosebire de anul trecut, ceea ce surprinde este sporadica prezență a compoziției mai ales în pictură. Din acest punct de vedere sculptura stă ceva mai bine. Artiști ca V. Fulicea, I. Szervatius, A. Vetró, V. Brudașcu, E. Lőrinth, contribuie prin compozițiile lor în sculptură la o relativă îmbogățire tematică a expoziției. O altă constatare: predominarea peisajului atît în pictură cît și în lucrările de grafică. Unele cifre pot fi elocvente chiar dacă — după cum se spune în mod obișnuit — statistica nu este de natură să lămurească probleme de creație; astfel din 92 de lucrări de pictură, 49 de pînze reprezintă peisaje.

Rațiuni obiective au făcut ca artiști cum sînt Gavril Miklosi, Petre Abrudan, Aurel Ciupe, Abodi Nagy Bela și alții să nu fie reprezentați prin nici o lucrare recentă. Ei se pregătesc desigur pentru expoziția anuală de stat de la București. Oricum însă, în aceste condiții expoziția regională de la Cluj nu poate oglindi efortul artistic real și total din regiunea noastră, în ultimul an.

Reținem ca un fapt îmbucurător proporția ridicată a lucrărilor de grafică în expoziție. Este știut la ce rezultate dezastruoase a dus subaprecierea desenului în arta noastră, mai ales în perioada dintre cele două războaie, sub înrîurirea curentelor formaliste. Avînd în față exemplul plasticei sovietice, artiștii noștri înțeleg să se reîntoarcă spre desen și să-l adîncească din ce în ce mai mult. E un drum firesc și sănătos căci desenul constituie temelia tuturor ramurilor plasticei.

Să ne apropiem însă mai atent de unele lucrări reprezentative din expoziție. Iată de exemplu pe Iosef Bene. În ansamblul lucrărilor sale, găsesc ecou indicațiile din Proiectul de Directive ale celui de al doilea Congres al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. Artistul și-a fixat interesul artistic asupra vieții unei ferme — de unde s-au născut lucrări ca: „Inspecție de noapte la ferma de vaci", „Dimineața la ferma de vaci", „Seara la fermă", „Mihaly Baci — îngrijitorul viteilor la ferma gospodăriei". Pictorul a căutat să pătrundă și să redea specificul unui anumit mediu de muncă, el caută și vede frumusețea muncii simple, cotidiene, a celor ce trudesc fără zarvă și fără zgomot și reușește prin mijloace artistice s-o comunice privitorului. Compoziția în lucrările sale este firească, neforțată, lipsită de ostentație; și de aceea pînzele plac. O temă fericit aleasă întîlnim la pictorul Lajos Sepsi: „Cîntec coreean". Este o imagine reală din viața de cămin a studenților. Lucrarea prezintă calități compoziționale. Este adevărat că pictorul nu reușește îndeajuns să tipizeze figurile, dar e meritul acestui tînăr de a fi atacat cu curaj compoziția. O altă compoziție remarcabilă — de data aceasta în sculptură — este „La popas" a studentului Valeriu Brudașcu. În arșița soarelui de vară caii sînt trași la odihnă, iar omul într-o atitudine firească cu mîna streașină la ochi, scrutează zările. Totul creează atmosfera. Artistul va trebui însă să studieze mai îndeaproape anatomia calului adult și morfologia anatomică a mînzului, pentru a înlătura orice greșeli pe viitor.

În expoziție se găsesc și numeroase portrete și autoportrete — atît în pictură și grafică, cît și în sculptură. Din păcate însă, neadîncirea psihologică face ca multe din aceste lucrări să fie lipsite de vibrația vieții lăuntrice și să se mărginească la asemănarea cu modelul fizic. Totuși, se remarcă portretul sculptat al scriitorului ardelean Ion Agîrbiceanu, executat de Ion Irimescu, care depășește nivelul mediu al portretelor din expoziție și atrage atenția privitorului printr-un patetism autentic. Anton Lazăr, în portretul sculptorului Fulicea (desen în cărbune), ne sugerează frămîntarea creatoare a artistului portretizat, deși reprezentarea mișcării brațului suferă.

Un aspect pozitiv al actualei expoziții regionale îl constituie contribuția tineretului, o treime din pictorii expozanți fiind tineri, mulți încă studenți. Aceeași proporție se păstrează și la sculptură, iar la grafică participarea tineretului reprezintă un sfert din participarea generală. Dar ceea ce formează meritul acestei masive prezențe este felul cum se reflectă viața înconjurătoare în lucrările acestor tineri. În pictură și grafică unii din ei au încercat compoziții îndrăznețe. Astfel, Varhelyi Imolda — într-o pînză de mari dimensiuni intitulată „Pregătire pentru festival" — reflectă unul din evenimentele importante din viața tineretului lumii, iar Egon Lövith în „Minerii" — compoziție statuară — se apropie cu interes și înțelegere de bravii muncitori din industria extractivă.

Mircea Vremir zugrăvește cu căldură, în culori limpezi, frumusețea codrilor din țara noastră, iar Mihail Nemeș în peisajele sale caută nota specifică a cîmpiei ardelene. De altfel contribuția tineretului este însemnată și în grafică. Așa de pildă Laszlo Feszt se manifestă cu o diversitate de tehnici ale graficei, reluînd și litografia, domeniu în care a dat lucrări atît de importante maestrul academician J. Al. Steriadi.

Se impun unele concluzii. Lupta pe care o ducem împotriva influențelor nesănătoase, antirealiste, trebuie continuată și mai intens pentru a face să capituleze rămășițele manifestate și în această expoziție, cum ar fi influențele formaliste la Sandor Mohi, sau schematismul la Antal Fülöp. E necesar ca în activitatea lor viitoare, artiștii să se apropie mai ales de om, să-l studieze și să-l înțeleagă, fiindcă acesta este în fond factorul hotărîtor în care se întruchipează imaginea vieții noi.

CAROL PATTANTYUS

Cluj, noiembrie 1954

NICOLAE POPA: „UTEMIST". (Expoziția regională de la Iași).

ȘTEFAN CSORVASSY: „RASCOALA LUI GHEORGHE DOJA" (Expoziția regională de la Tîrgu Mureș).

In lumina unor bogate tradiții artistice

În fiecare an, printre evenimentele culturale mai importante din regiunea Iași se înscrie și expoziția de artă plastică a Uniunii Artiștilor Plastici, filiala Iași. Și aceasta nu este deloc întîmplător într-un asemenea oraș care se bucură de o bogată tradiție artistică. Într-adevăr, aici a luat ființă din inițiativa lui Gheorghe Asachi prima clasă de „zugrăvitură", apoi în 1835 s-a organizat prima catedră de desen și pictură la Academia Mihăileană, care a dat o serie de artiști cu renume ca Lemeni, Năstăseanu și Panaiteanu Bardasare. Transformată mai tîrziu în Institutul de arte frumoase, școala ieșeană a promovat artiști valoroși ca: Tonitză și Octav Băncilă. Tot aici s-au format și s-au afirmat prima dată talentații pictori contemporani Corneliu Baba și Gheorghe Șaru, sau sculptori ca Ion Irimescu. În afară de aceasta, numeroasele monumente istorice și de artă care împodobesc orașul, te pregătesc sufletește pentru a intra cu curiozitate și pretenții sporite în expoziția deschisă recent în Muzeul de artă din Iași.

În cele două săli, aproape 40 artiști expun un număr de peste 120 de picturi, sculpturi și lucrări de grafică.

Sînt aici cuprinse toate genurile artistice, de la compoziția tematică la natura statică, exprimate în cele mai felurite tehnici. În domeniul compoziției se remarcă în primul rînd tabloul „Armata Eliberatoare" de Vedenivschi reprezentînd un moment al primirii armatelor sovietice eliberatoare pe străzile Iașului. În altorelieful „Ștefan cel Mare și plăieșii" — compoziție amplă, plină de mișcare avîntată și cu personaje bine reliefate și individualizate — sculptorii Vasile Condurache și Vladimir Florea au redat patriotismul și lupta pentru independență a lui Ștefan cel Mare și oștenilor săi. Tot pe linia compoziției istorice se înscriu „Schiță pentru 1907" de Dan Hatmanu și schițele pentru compoziții cu Ion Vodă de pictorul Mihai Cherciu. Inedite și pitorești sînt de asemenea compozițiile citadine „Bîlci la Iași" și „Piață îmbelșugată" de Mihai Dăscălescu. Genul portretistic este reprezentat cu succes prin portretele pictorului Nicolae Popa „Utemist" și „Drob Costică brigadier la Bicaz" și prin autoportretele pictorilor Costache Agafiței, Dan Hatmanu și Mihai Cămăruț. În sculptură, o imagine sugestivă, cu multă profunzime, realizează Iftimie Bîrleanu în bustul compozițional „Octav Băncilă" în momentul cînd concepea primele schițe pentru tabloul 1907. Nu la fel de sugestivă este o altă lucrare expusă de același sculptor și care-l reprezintă pe compozitorul Ciprian Porumbescu. Aici găsim lipsuri atît în compoziție cît și în modelarea plastică. Intenția sculptorului de a o relua în piatră, corectîndu-i greșelile, va contribui în mare măsură la rezolvarea fericită a acestei lucrări.

În domeniul naturii statice se impune tabloul „Curcanii" de Dan Hatmanu, pictat cu multă vigoare. Acest talentat artist expune și alte naturi statice din care unele sînt din păcate simple jocuri formale de armonii coloristice, în care obiectele prezentate: struguri, ouă, tigăi etc., constituie numai motive de culoare, pretexte pentru pictor de a-și exprima aprecieri subiective și sentimente confuze. Un astfel de drum, ignorînd realitatea cu caracteristicile proprii fiecărui obiect din natură, pentru a face loc rezolvărilor subiective, străine legilor obiective ale artei, poate fi dăunător creației unui pictor care și-a dovedit capacitatea de a reda omul ca erou principal al tablourilor, cu psihologia și viața sa în ceea ce are mai veridic și mai emoționant.

Un progres însemnat în domeniul gravurii l-a făcut Vasile Dobrian prin gravurile sale în culori cu imagini din orașul Iași.

Genul care predomină însă în expoziție este peisajul. Pictorii Petre Hîrtopeanu și Mihăilescu Craiu, ca și Nicolae Popa și Mihai Cămăruț, au realizat peisaje pline de sensibilitate, descriind frumusețile peisajului ieșan — a celui din Sighișoara sau din Delta Dunării. Predominarea numerică a peisajului în defavoarea celorlalte genuri și în deosebi a compoziției tematice vădește totuși o orientare relativ unilaterală în organizarea unei expoziții anuale regionale. Unul dintre motive este desigur și insuficienta îndrumare și mobilizare a artiștilor din partea conducerii filialei pentru a crea compoziții tematice, care ar fi putut reda veridic și amplu viața nouă care pulsează astăzi și în această regiune a țării noastre. Și atunci cînd artiștii expozanți au în fața lor ca exemple, minunatele și puternicele compoziții ale artiștilor ieșeni înaintași, a căror semnificație socială n-a fost deloc alterată de trecerea anilor, mirarea și nedumerirea privitorilor este pe deplin îndreptățită în fața sărăciei tematice a lucrărilor expuse. Aceasta iese și mai mult în evidență prin faptul că multe din peisajele expuse sînt simple pretexte pentru căutări formale de armonii coloristice sau manifestări subiectiviste în fața naturii, de pildă alegerea „romanțioasă" a unui gard care se năruie, a unui copac desfrunzit sau troenit.

Nivelul expoziției ar fi fost desigur mult mai ridicat dacă unii din pictorii talentați cum sînt Nicolae Popa și Dan Hatmanu ar fi prezentat și compozițiile pe care le pregătesc în vederea expoziției anuale de stat a artelor plastice din București. Atunci am fi putut vedea mai din plin eforturile creatoare și contribuția însemnată pe care artiștii din regiunea Iași — la care s-au alăturat și cei din orașele Tulcea, Piatra Neamț și Focșani — o aduc pentru dezvoltarea artei noastre plastice pe drumul realismului socialist.

Primind pe viitor un sprijin tot mai eficace, o îndrumare mult mai serioasă din partea secției culturale a sfatului popular regional — care manifestă dezinteres față de nivelul creației artistice a artiștilor filialei Iași — ca și din partea Uniunii Artiștilor Plastici din București, filiala Iași se va putea ridica mereu, ducînd mai departe bogatele sale tradiții culturale, devenind un centru cultural avansat al artei noastre.

MIRCEA DEAC

Iași, noiembrie 1954

Alexandru Andrițoiu

PENTRU PATRIE

I.

Iar îmi vîră-n coastă junghiul
cel trecut amar și șui.
Dar eu nu-mi aplec genunchiul
către mohorîrea lui.

Iar mă-mbie făgădăul
acru-al timpului apus.
Dar stau mîndru ca Ceahlăul
stau cu piscul frunții-n sus!

Doar atuncea cînd prin față
comuniști eroi îmi trec,
inima îmi dă povață
să-ngenunchi și să m-aplec.

Îmi ridic căciula. Totul
e tăcere de oțel.
Își ridică-ntreg norodul
trist, căciulile de miel.

O! Atunci trecutu-și piere
amăreala lui de ieri
și mă-nvață și îmi cere
mai baladice puteri.

II.

De s-ar cere jertfă nouă
pentru-al țării căpătîi,
ca stejar setos de rouă,
eu mă dărui cel dintîi

Să mă scuture săcurea
și să mă doboare jos.
Nu-i bai. Numai ca pădurea
să foșnească sănătos.

Dar eu nu sînt uscătură,
nu-s gorunul cel uscat.
Pentru dragoste și ură
îmi sumeț un trunchi bărbat.

În furtună dîrz mă leagăn
ne-nfricat și uriaș.
Vreau să fiu cioplit ca leagăn
pentru-un comunist urmaș.

III.

De la mare pînă-n Rodna
cîntă veselă dreptatea.
Săvîrșitu-și-a logodna
țara mea cu libertatea.

Dar de-aici pînă la nuntă
nu-i un pas, nici doi, nici trei.
Vremea-i scurtă, treaba-i multă,
nu uitați fîrtații mei!

Calea-i grea, de bună seamă,
nu ca-n mitul legendar.
Socialismul nu se chiamă
stînd cu mîna-n buzunar.

Scoate mîna, saltă spada
către vicleniți dușmani
și arată-ți, dîrz, plămada
tinere de-atîția ani.

Cînd vei fi bătrîn, nevestei
îi vei spune tot ce poți.
Și vei spune o poveste
veseliilor tăi nepoți.

De ești laș, la bătrînețe
sub al vremilor balasm,
tu vei spune, cu rușine:
„Nu știu taică nici un basm".

Și vor sta nepoții poate
așteptînd cu fruntea-n sus,
Tu, cu fruntea-n jos: „Nepoate
nu mai am nimic de spus".

Viața noastră cere luptă.
Unii-s vii, alții-s mormînt.
Vai! vor fi și săbii rupte
ce-or să cadă la pămînt.

Vai, vor fi odată lașii
umiliți, cu fruntea grea
și pe sabie urmașii
ca pe-o baligă-or scuipa.

Acordarea Premiului de Stat al R. P. R.
pentru lucrările deosebit de valoroase realizate în anul 1953

Urmare. Inceputul în „Scînteia tineretului" Nr. 1725

H. In domeniul prozei

Clasa I-a, in valoare de 30.000 lei

1. Scriitorului **Geo Bogza** — pentru volumele „Anii împotrivirii" şi „Meridiane sovietice".
2. Scriitorului **Camil Petrescu** — pentru romanul „Un om între oameni".

Clasa II-a, in valoare de 25.000 lei

1. Scriitorului **Istvan Aztalos** — pentru povestirea „Inimă tînără".
2. Scriitorului **I. Ludo** — pentru romanul „Domnul general guvernează".

Clasa III-a, in valoare de 15.000 lei

1. Scriitorului **Vladimir Colin** — pentru volumul „Basme".
2. Scriitorului **Vicol Dragoş** — pentru romanul „Valea Fierului".
3. Scriitorului **András Sütő** — pentru volumul „Pornesc oamenii".

I. In domeniul poeziei

Clasa I-a, in valoare de 30.000 lei

1. Poetului **Cicerone Theodorescu** — pentru volumul de poezii „Un cîntec din uliţa noastră" şi traducerea „Vasili Tiorkin" de Al. Tvardovski.

Clasa II-a, in valoare de 25.000 lei

1. Poetului **Demostene Botez** — pentru volumul de versuri „Floarea soarelui".
2. Poetului **Miron Radu Paraschivescu** — pentru volumul de versuri „Laude".
3. Poetului **Ferenc Szemler** — pentru volumul de poezii „Harcolni hiven" (A lupta cu devotament).

Clasa III-a, in valoare de 15.000 lei

1. Poetului **Al. Andriţoiu** — pentru volumul de poezii „In ţara moţilor se face ziuă".
2. Poetului **Ştefan Iureş** — pentru volumul de poezii „Cuvînt despre tinereţe".
3. Poetului **Eric Majtenyi** — pentru volumul de poezii „Orsegen" (De strajă).

J. In domeniul dramaturgiei

Clasa II-a, in valoare de 25.000 lei

1. Scriitorului **Aurel Baranga** — pentru piesa de teatru „Mielul turbat".
2. Scriitorului **Horia Lovinescu** — pentru piesa de teatru „Lumina de la Ulmi".

Clasa III-a, in valoare de 15.000 lei

1. Scriitorului **Mihail Davidoglu** — pentru piesa de teatru „Schimbul de onoare".
2. Scriitorului **Tudor Şoimaru** — pentru piesa de teatru „Afaceriştii".

K. In domeniul criticii literare

Clasa II-a, in valoare de 25.000 lei

1. Criticului **Ovid Crohmălniceanu** — pentru volumul „Articole şi cronici".
2. **Panaitescu Perpessicius**, profesor — pentru ediţia critică a „Operelor" lui Mihail Eminescu.

Clasa III-a, in valoare de 15.000 lei

1. Criticului **Silvian Iosifescu** — pentru monografia „Caragiale".

L. In domeniul muzicii

a. Compoziţie

Clasa I-a, in valoare de 30.000 lei

1. Compozitorului **Mihail Jora** — pentru suita simfonică din muzica de balet „Cînd strugurii se coc".
2. Compozitorului **Leon Klepper** — pentru poemul simfonic „Drumul Dunării spre mare" şi poemul simfonic „Bălcescu".
3. Compozitorului **Alfred Mendelsohn** — pentru „Cantata Bucureştiului", „Quintetul pentru coarde şi pian", poemul simfonic „Flori pentru Nikos Beloiannis" şi „Cîntec pentru tineretul din colonii".
4. Compozitorului **Marţian Negrea** — pentru suita simfonică „In munţii Apuseni" şi muzica la filmul documentar „Baia Mare".

Clasa II-a, in valoare de 25.000 lei

1. Compozitorului **Vasile Popovici** — pentru cîntecele: „Suita de cîntece ostăşeşti", „Cîntec de prietenie cu tineretul chinez", „Cîntec de înfrăţire", „Bădiţă al meu" şi altele.
2. Compozitorului **Sigismund Toduţă** — pentru Concert pentru orchestră de coarde", „Sonata pentru flaut şi pian" şi „Sonata pentru vioară şi pian".
3. Compozitorului **Zeno Vancea** — pentru „Quartet de coarde nr. 2".

Clasa III-a, in valoare de 15.000 lei

1. Compozitorului **Viorel Doboş** — pentru cantata „Pe plaiuri moldovene" pe versuri de Constantin Titus.
2. Compozitorului şi dirijorului **H. Mălineanu** — pentru cîntecele: „Marinică", „Infloreşte ţara mea", „Buciumaşi de veselie", „Hop ş-aşa" şi altele, precum şi pentru conducerea muzicală a concertului de estradă „Muzica popoarelor".

b. Interpretare

Clasa I-a, in valoare de 30.000 lei

1. Pianistului **Mindru Katz**, solist al Filarmonicii de Stat din Bucureşti — pentru interpretarea concertelor pentru pian şi orchestră de Ceaikovski şi Chopin şi a Suitei pentru pian, de George Enescu.
2. Flautistului **Vasile Jianu**, solist al Filarmonicii de Stat din Bucureşti — pentru interpretarea concertelor pentru flaut şi orchestră de Riauzov şi Mozart, a sonatei de Teleman şi a lucrării „Doină şi joc" de Brediceanu.
3. Violonistului **Ion Voicu**, solist al Filarmonicii de Stat din Bucureşti — pentru interpretarea concertelor pentru vioară şi orchestră de Ceaikovski şi Glazunov, „Simfonia spaniolă" de Lalo, „Balada" de Ciprian Porumbescu şi „Rapsodia pentru vioară şi orchestră" de Emanoil Elenescu.

Clasa II-a, in valoare de 25.000 lei

1. Solistului **Constantin Ujeicu**, de la Opera de Stat din Cluj — pentru interpretarea rolului Ion din opera „Năpasta" de Sabin Drăgoi.

Clasa III-a, in valoare de 15.000 lei

1. Soliştilor: **Ion Dacian** şi **Puica Alexandrescu**, de la Teatrul de Stat de Operetă din Bucureşti — pentru interpretarea unor roluri din operetele: „Ana Lugojana", „N-a fost nuntă mai frumoasă" şi „Aculina".

M. In domeniul cinematografiei

Clasa II-a, in valoare de 25.000 lei

1. Colectivului format din: **Ion Bostan** — regizor; **Ion Stoica** — operator; **Ilie Cornea** — operator — pentru realizarea filmelor documentare „Baia Mare" şi „N. Bălcescu".

Clasa III-a, in valoare de 15.000 lei

1. Colectivului format din: **Jean Georgescu** — regizor; **Ion Cosma** — operator de imagine — pentru realizarea filmelor artistice de scurt metraj „Vizita", „Lanţul slăbiciunilor" şi „Arendaşul romîn", după schiţele lui I. L. Caragiale.

N. In domeniul picturii şi artei grafice

Clasa I-a, in valoare de 30.000 lei

1. Pictorului **Corneliu Baba** — pentru portretul „Academicianul Mihail Sadoveanu".
2. Pictorului **Iosif Iser** — pentru întreaga sa activitate artistică.

Clasa II-a, in valoare de 25.000 lei

1. Pictorului **Octavian Angheluţă** — pentru tablourile „Reparaţie la cuptoare la Uzinele Reşiţa", „Autoportret" şi peisajul „Gura Sada".
2. Pictorului **Iosif Cova** — pentru afişul „Nu vom uita" şi altele.
3. Pictorului grafician **Aurel Jiquide** — pentru ilustraţiile la romanul „Nicoară Potcoavă" de Mihail Sadoveanu.
4. Pictoriţei **Ligia Macovei** — pentru „Peisaje din Republica Populară Chineză".

Clasa III-a, in valoare de 15.000 lei

1. Pictorului **Bella Nagy Abody** — pentru tabloul „Arestarea lui Fonegy".

O. In domeniul sculpturii

Clasa I-a, in valoare de 30.000 lei

1. Sculptorului **Constantin Baraschi** — pentru altorelieful „Eliberarea".
2. Sculptorului **Ioan Irimescu** — pentru „Portretul pictorului Octav Băncilă".

Clasa II-a, in valoare de 25.000 lei

1. Sculptorului **Boris Caragea** — pentru sculptura „V. I. Lenin".
2. Sculptorului **Mihai Wagner** — pentru bustul „V. I. Lenin".

Clasa III-a, in valoare de 15.000 lei

1. Sculptorului **Géza Vida** — pentru basso-relieful „Pintea Grigore judecînd un boier".

P. In domeniul arhitecturii

Clasa I-a, in valoare de 30.000 lei

1. Arhitectului **Octav Doicescu** — pentru proiectul arhitectural al clădirii Teatrului de Operă şi Balet din Bucureşti.

Clasa II-a, in valoare de 25.000 lei

1. Arhitectului **G. E. Miclescu** — pentru proiectul Teatrului de vară din parcul „N. Bălcescu".

R. In domeniul artei teatrale

Clasa I-a, in valoare de 30.000 lei

1. Regizorului **Alexandru Finţi**, de la Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" din Bucureşti — pentru activitatea regizorală depusă în anul 1953.
2. Actorului **Ion Manolescu**, de la Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" din Bucureşti, pentru întreaga sa activitate artistică.
3. Actorului **G. Storin**, de la Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" din Bucureşti, — pentru întreaga sa activitate artistică.

Clasa II-a, in valoare de 25.000 lei

1. Colectivului format din: **Sorana Coroamă** — regizor; **Toma Dimitriu** — actor; **Titus Lapteş** — actor; **Ana Barcan** — actriţă; **Emanoil Petruţ** — actor; **Anton Gheorghiu** — pictor scenograf — pentru realizarea spectacolului „Nepoţii gornistului" pe scena Studioului Actorului de Film „C. Nottara".

Clasa III-a, in valoare de 15.000 lei

1. Colectivului Teatrului de marionete şi păpuşi „Ţăndărică", format din: **Margareta Niculescu** — regizoare; **Dorina Tănăsescu** — actriţă mînuitoare; **Antigona Papasicopol** — actriţă mînuitoare; **Ioana Constantinescu** — pictor scenograf; **Lucian Teodorescu** — sculptor — pentru realizările artistice şi contribuţia lor la dezvoltarea teatrului de marionete şi păpuşi din ţara noastră.

In aceste zile, pe ecranele cinematografelor din Capitală, rulează filmul istorico-biografic în culori „Scanderbeg", realizat în regia lui S. Iutkevici, artist emerit al R.S.F.S.R., de către studiourile „Mosfilm" şi „Albania nouă".

Inspirîndu-se din istoria glorioasă a poporului albanez, filmul evocă cu multă vigoare luptele eroice purtate împotriva oştilor otomane, la începutul secolului al XV-lea, de către micul dar neînfricatul popor albanez, pentru libertate şi independenţă. Figura neuitatului conducător din vremea aceea al poporului albanez, eroul popular George Castriota, numit şi Scanderbeg, reînvie pe ecran în interpretarea măiastră a artistului poporului al U.R.S.S., A. Horava.

In fotografie o scenă din film.

Comemorarea lui Antonin Dvorak şi Florentino Ameghino la Academia R.P.R.

Academia R.P.R. a ţinut vineri după amiază o şedinţă consacrată comemorării a două mari figuri ale culturii progresiste mondiale: marele compozitor ceh A. Dvorak, de la a cărui moarte s-au împlinit anul acesta 50 de ani şi marele om de ştiinţă argentinian Florentino Ameghino, cu prilejul aniversării a 100 de ani de la naştere.

Şedinţa a fost prezidată de acad. Mihail Sadoveanu, vicepreşedinte al Academiei R.P.R.

Compozitorul Mihail Andricu, membru corespondent al Academiei R.P.R., a conferenţiat despre viaţa şi opera lui A. Dvorak.

Vorbitorul a subliniat că această comemorare constituie un prilej fericit de a evoca glorioasa şcoală muzicală cehă, opera lui Dvorak inspirată din folclorul ceh şi concepută în stil popular.

Democrat convins, patriot, om de înaltă ţinută morală, Dvorak va rămîne, prin întreaga sa operă, un vrednic exponent al artei naţionale cehe.

A fost citită apoi conferinţa prof. Al. Codarcea, membru corespondent al Academiei R.P.R., despre viaţa şi opera savantului naturalist argentinian Florentino Ameghino. Conferinţa a subliniat contribuţia deosebit de mare a lui Ameghino la progresul paleontologiei şi antropologiei.

Conferinţele au fost călduros aplaudate de academicieni şi ceilalţi oameni de ştiinţă prezenţi.

(Agerpres)

Sosirea la Bucureşti a Ambasadorului R. F. P. Iugoslavia

La 12 noiembrie a.c. a sosit la Bucureşti Ambasadorul Extraordinar şi Plenipotenţiar al Republicii Federative Populare Iugoslavia în Republica Populară Romînă, Vujanovici Nicola.

La sosirea în Gara de Nord, Vujanovici Nicola a fost întîmpinat de directorul Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, Dionisie Ionescu şi de personalul diplomatic al Ambasadei R.F.P. Iugoslavia, în frunte cu însărcinatul cu afaceri ad-interim, Ilija Topaloski.

Sesiunea de colaborare tehnico-ştiinţifică romîno-germană

În octombrie 1954, a avut loc la Berlin, sesiunea V-a a Comisiei Permanente de Colaborare Tehnico-Ştiinţifică între Republica Populară Romînă şi Republica Democrată Germană.

Hotărîrile luate la această sesiune, vor întări şi mai mult relaţiile economice şi politice prieteneşti între cele două ţări.

În conformitate cu Protocolul semnat de ambele părţi, Republica Democrată Germană va da ajutor Republicii Populare Romîne prin predarea de documentaţie tehnică şi acordare de consultaţii în sectorul chimiei şi industriei uşoare.

Republica Populară Romînă va preda Republicii Democrate Germane documentaţii tehnice asupra îmbunătăţirilor tehnologice în construcţia de vagoane şi tractoare, precum şi procedee de fabricare a diferitelor produse în industria uşoară şi industria alimentară.

De asemenea va primi mai multe grupe de tehnicieni germani pentru schimb de experienţă în probleme de construcţii, agricultură şi silvicultură.

Ambele părţi au hotărît de asemenea să facă un schimb de experienţă şi în probleme de medicină veterinară şi de organizare a producţiei.

(Agerpres)

Pentru întărirea disciplinei socialiste în muncă

Fiecare orînduire socială a avut o disciplină a sa proprie, corespunzătoare relaţiilor de producţie respective. În capitalism atitudinea faţă de muncă se întemeiază pe disciplina foamei. Caracterul privat al proprietăţii, faptul că toate avuţiile produse de societate se adună în mîinile unui pumn de privilegiaţi, fac din muncitor un rob salariat. Muncitorul lipsit de mijloace de producţie şi de existenţă este nevoit să-şi vîndă forţa de muncă capitaliştilor; pentru el munca este o povară iar fabrica este o ocnă deasupra căreia domneşte atotputernicia patronului. Engels, scriind despre munca în capitalism, arăta că aceasta „nu preocupă mintea muncitorului, însă în acelaşi timp îl împiedică să se gîndească la alte lucruri... Astfel, munca nu mai e muncă, ci o plictiseală de moarte, munca cea mai istovitoare care se poate imagina. Muncitorul din fabrică este condamnat să-şi distrugă în această plictiseală toate forţele lui fizice şi sufleteşti..."

Răsturnarea puterii capitaliştilor, transformarea mijloacelor de producţie în proprietate a întregului popor şi desfiinţarea exploatării omului de către om, au creat în U.R.S.S. — pentru prima oară în istoria omenirii — o nouă disciplină a muncii: cea socialistă. Aceasta este fundamental deosebită de disciplina capitalistă a muncii prin aceea că este o disciplină liberă şi conştientă a maselor de muncitori eliberaţi de sub jugul exploatării.

Relaţiile dintre oameni nu mai sînt dictate de legile junglei capitaliste ci se bazează pe colaborarea tovărăşească şi pe ajutorul reciproc. În socialism, şomajul a devenit o amintire a trecutului, iar concurenţa strivitoare a dispărut pentru totdeauna. Scopul producţiei nu este profitul capitalist maxim, ca în orînduirea capitalistă, ci omul cu nevoile sale mereu crescînde. În asemenea condiţiuni munca a putut deveni liberă, s-a transformat într-o chestiune de onoare, glorie, vitejie şi eroism.

1.

Disciplina socialistă a muncii nu se iveşte spontan. Transformările sociale creează baza pentru înrădăcinarea ei; însă introducerea şi dezvoltarea disciplinei socialiste a muncii trebuie să fie rodul unui proces îndelung de sistematică educare. Leninismul ne învaţă că pentru a făuri o nouă disciplină în muncă, noi forme de legături sociale între oameni, noi forme şi metode de antrenare a oamenilor în cîmpul muncii, este necesară o muncă de ani şi decenii.

În conştiinţa oamenilor muncii din patria noastră s-au produs în anii puterii populare transformări profunde. În economia naţională a R.P.R. a apărut un puternic sector socialist. În acest sector a fost lichidată pentru totdeauna exploatarea omului de către om. Între oameni au apărut relaţii noi, de tip socialist, bazate pe colaborare tovărăşească şi ajutorul reciproc în muncă. În aceste condiţii, iniţiativa creatoare a maselor a fost descătuşată. Aceasta a determinat o nouă atitudine faţă de muncă şi faţă de bunul obştesc. Întrecerea socialistă a devenit metoda permanentă de lucru a milioane de oameni ai muncii din ţara noastră. În prezent mărirea productivităţii muncii, îmbunătăţirea proceselor tehnologice, ridicarea calităţii produselor — sînt probleme care interesează în mod larg pe muncitorii, tehnicienii, inginerii patriei noastre.

Oamenii muncii se conving tot mai mult că fără o severă disciplină a muncii nu pot fi realizate marile sarcini pe care le pune construcţia socialismului.

Disciplina socialistă a muncii înseamnă o îndeplinire riguroasă, liber consimţită, a tuturor sarcinilor de producţie, iar cum la baza activităţii fiecărui om al muncii se află planul de producţie, disciplina socialistă a muncii, înseamnă înainte de toate îndeplinirea planului de producţie. Or, aceasta nu este cu putinţă fără lichidarea timpilor morţi, fără folosirea integrală a timpului stabilit pentru lucru.

Planul de producţie, care exprimă totalitatea sarcinilor ce stau în faţa unui colectiv trebuie să fie realizat în întregime, la toţi indicii. Planul de producţie nu poate fi socotit o născocire birocratică, deoarece economia socialistă nu se poate dezvolta decît pe bază de plan, care trebuie să fie alcătuit conform cerinţelor legilor economice obiective ale socialismului. Planul constituie un program de activitate şi nici un fel de abatere de la realizarea lui nu este tolerabilă. Nu se poate vorbi de disciplină fără o permanentă îndeplinire ritmică a planului de producţie. Practicile existente încă în unele întreprinderi din ţara noastră de a organiza „asalturi" în producţie la sfîrşitul perioadelor de plan dovedesc că în acele întreprinderi, printre altele, nu există o repartizare justă a sarcinilor, că răspunderea personală nu este ridicată la înălţimea cuvenită. Faptul că muncitorul nu mai munceşte pentru patronul său şi că fiecare efort pe care el îl depune în prezent constituie o contribuţie la ridicarea bunei stări generale, şi deci şi a lui personală, a făcut să crească cointeresarea şi totodată răspunderea lui faţă de colectiv, faţă de societate. Or, această răspundere presupune o atitudine critică şi autocritică severă faţă de lipsurile care frînează procesul de producţie. Nu se poate concepe o îndeplinire cantitativă a sarcinilor de plan în dauna calităţii. Nu se poate concepe realizarea numai a unor sortimente, neglijîndu-se altele. Nu se poate concepe „realizarea" sarcinilor cantitative şi calitative de producţie prin mărirea preţului de cost.

Disciplina socialistă a muncii reprezintă o condiţie de bază pentru creşterea productivităţii muncii. Or, după cum se ştie, productivitatea muncii este lucrul cel mai de seamă pentru victoria socialismului şi comunismului.

Nu este posibilă creşterea productivităţii muncii în condiţiile absenţelor nemotivate şi a întîrzierilor de la lucru, a unui mare număr de rebuturi şi deşeuri, a neîndeplinirii planurilor de muncă. O atitudine neglijentă în muncă scade productivitatea muncii şi prin aceasta aduce serioase prejudicii economiei naţionale.

În întărirea disciplinei în muncă un rol însemnat îl are aplicarea consecventă a principiului socialist de retribuire a muncii după cantitatea şi calitatea ei. Fiecare om al muncii este stimulat astfel să-şi ridice calificarea, să devină stăpîn al tehnicii, să-şi însuşească metodele avansate de lucru. Mai mult, principiul socialist al retribuirii muncii stimulează iniţiativa creatoare, cointeresează pe muncitor din punct de vedere material la îndeplinirea sarcinilor de plan, la mărirea productivităţii.

Mai există însă elemente înapoiate care consideră că socialismul înseamnă nu numai o eliberare de exploatare dar şi o eliberare de muncă. Aceştia sînt chiulangiii şi leneşii, oameni care nu îndeplinesc o obligaţie de onoare pentru fiecare cetăţean al patriei: obligaţia de a munci. În conştiinţa acestor oameni mai dăinuie puternic rămăşiţele mentalităţii burgheze, obiceiurile moştenite din anii cînd muncitorii erau obiectul unei crunte exploatări. În comerţul socialist sau în aparatul de stat se mai găsesc oameni care nu sînt preocupaţi de satisfacerea în cele mai bune condiţiuni a cerinţelor oamenilor muncii, care sînt **lipsiţi de grijă faţă de bunul obştesc şi** nu îşi îndeplinesc sarcinile. În gospodăriile agricole de stat sau în S.M.T.-uri nu au dispărut cei care lucrează de mîntuială şi nu au pic de grijă faţă de maşinile şi uneltele ce le-au fost încredinţate. Acestor oameni le este străină disciplina socialistă a muncii.

2.

O mare atenţie trebuie acordată introducerii disciplinei socialiste a muncii în rîndurile tineretului. Tinerii muncitori trăiesc şi muncesc în prezent altfel decît au fost nevoiţi să trăiască şi să muncească părinţii şi fraţii lor mai mari. În faţa tineretului se găsesc larg deschise toate căile viitorului. Partidul poartă o grijă deosebită tinerei generaţii şi îi pune la îndemînă uriaşe posibilităţi de dezvoltare. Aceste posibilităţi trebuiesc însă pe deplin folosite, iar grija partidului trebuie răsplătită printr-o muncă plină de avînt, izvorîtă din conştiinţa datoriei de constructor al socialismului.

Educarea comunistă a tineretului se face prin muncă, în focul luptei pentru construirea socialismului. Tot mai numeroşi sînt tinerii care înţeleg într-o măsură crescîndă rolul muncii în construirea socialismului şi tocmai de aceea dau dovadă de o atitudine justă faţă de muncă, întăresc în mod conştient disciplina în producţie. În întrecerea socialistă se găsesc antrenaţi sute de mii de tineri. Din rîndurile tineretului cresc numeroşi fruntaşi în muncă.

Pentru întărirea disciplinei socialiste a muncii în rîndurile tineretului mai trebuie însă să se facă multe lucruri. Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea Uniunii Tineretului Muncitor a subliniat că multe din organizaţiile U.T.M. se ocupă cu totul insuficient de întărirea disciplinei în muncă şi a grijii pentru apărarea bunului obştesc. Într-o serie de întreprinderi ca uzinele Reşiţa, fabrica de postav din Buhuşi, F.R.B., şantierele navale din Galaţi etc. ca şi în unele mine de cărbuni mulţi dintre cei care au lipsit nemotivat de la lucru sînt tineri. Nu puţini sînt acei utemişti care, în loc să se găsească în rîndul fruntaşilor în producţie, chiulesc, dau produse de proastă calitate, multe rebuturi. Se mai găsesc în rîndurile tineretului oameni care fac risipă de materii prime şi materiale, care nesocotesc necesitatea ridicării calificării profesionale, care au o atitudine de dispreţ faţă de învăţătură, faţă de muncitorii mai vîrstnici, tehnicieni şi ingineri.

Într-o serie de organizaţii U.T.M din industrie **se duce o muncă formală**. Brigăzile de tineret şi posturile utemiste de control în unele întreprinderi există doar pe hîrtie. În locul unei munci sistematice, DE CONŢINUT, pentru educarea tinerilor, se desfăşoară o activitate zgomotoasă, lipsită de urmări practice pozitive. O asemenea situaţie s-a manifestat la fabrica „Fusul" din Galaţi unde în locul unei munci sistematice, de la om la om, pentru întărirea disciplinei în muncă, s-au organizat nenumărate prelucrări şi şedinţe zgomotoase, dar fără urmări practice pozitive. Utemiştii cu munci de răspundere, nu au voie să uite cît de mare este puterea exemplului şi trebuie de aceea să ofere celorlalţi tineri o pildă demnă de urmat. Trebuie să se manifeste cu putere grija utemiştilor, fruntaşi în producţie, de a ajuta pe cei rămaşi în urmă pentru a obţine un progres general. În practica muncii organizaţiilor U.T.M. trebuie să existe o preocupare pentru ridicarea productivităţii muncii, reducerea preţului de cost, realizarea de economii, îmbunătăţirea calităţii produselor. Este necesar să se lichideze metodele folosite de acele comitete U.T.M. care „rezolvă" problemele în mod general, numai prin prelucrări şi şedinţe, fără însă să depună o muncă vie, educativă cu tinerii pentru a le insufla o conştiinţă socialistă. Pentru aceasta trebuiesc folosite forme variate. De pildă, brigăzile artistice de agitaţie prin satirizarea lipsurilor pot aduce o importantă contribuţie la crearea unei opinii publice în rîndurile tineretului îndreptată împotriva chiulangiilor, leneşilor şi tuturor dezorganizatorilor producţiei. Cu grijă trebuie sădită în sufletele tinerilor o profundă dragoste faţă de muncă.

Organizaţiile utemiste trebuie să sădească adînc în conştiinţa tinerilor convingerea că socialismul se poate construi numai prin muncă avîntată, lipsită de orice apucături funcţionăreşti din trecut. Construirea socialismului necesită cît mai mulţi furnalişti, mineri, strungari, ţesători, cît mai mulţi muncitori cu o înaltă calificare profesională şi însufleţiţi de o atitudine socialistă faţă de muncă.

O atenţie deosebită trebuie acordată tineretului din sectorul socialist din agricultură. Ridicarea producţiei agricole constituie o verigă hotărîtoare a dezvoltării întregii economii naţionale. Proiectul Directivelor Congresului al doilea al Partidului exprimă atenţia deosebită pe care partidul o acordă dezvoltării agriculturii. În aceste condiţiuni apare limpede că organizaţiile utemiste de la sate au sarcini uriaşe. Dar unele organizaţii U.T.M. nu dau importanţa cuvenită educării tineretului care munceşte în agricultură.

Trebuie de subliniat că nu se arată suficientă atenţie muncii cu tractoriştii. Din această pricină, în unele S.M.T. mulţi tineri sînt indisciplinaţi, fac lucrări de proastă calitate, au o atitudine lipsită de răspundere faţă de maşini. În gospodăriile agricole de stat unii utemişti nu participă suficient la lupta pentru o mai mare rentabilitate a gospodăriilor, pentru transformarea lor în unităţi-model. În gospodăriile agricole colective se mai găsesc utemişti codaşi în producţie, care au foarte puţine zile-muncă. Faptul că la S.M.T. Balta Albă, raionul Filimon Sîrbu, la G.A.S. Feteşti etc., s-au manifestat atitudini de indisciplină se datoreşte slabei munci a unor organizaţii U. T. M. de la sate în activitatea cărora nu s-a înrădăcinat principiul unei activităţi sistematice de educare comunistă a tineretului.

Problema disciplinei priveşte în egală măsură şi pe elevi şi studenţi. Munca lor principală este învăţătura. Sînt însă elevi şi studenţi care nu-şi văd de învăţătură, care cred că pot promova pe considerente de origine socială şi care sînt indisciplinaţi. Trebuiesc combătute cu toată vigoarea apucăturile huliganice ale unor elevi şi studenţi care au atitudini necuviincioase faţă de profesori şi au comportări care nu fac cinste unui tînăr înaintat din patria noastră.

Biroul Politic al C.C. al P.M.R. a pus în faţa U.T.M. sarcina de a întări disciplina socialistă în muncă în rîndurile tineretului, de a dezvolta dragostea şi atitudinea socialistă faţă de muncă, dorinţa de a munci cu elan şi pricepere pentru realizarea programului de măsuri economice elaborat de partid, în vederea dezvoltării economiei naţionale şi a ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

Această sarcină trasată de partid cere din partea organizaţiilor U.T.M. o îmbunătăţire a formelor şi metodelor de muncă, o îndreptare hotărîtă către munca de conţinut, către munca vie cu oamenii. Tinerii trebuiesc educaţi astfel, încît să înţeleagă întreaga măreţie a vremurilor pe care le trăim, să înţeleagă că propriile lor interese, care coincid cu interesele colectivităţii, le cer să muncească mereu mai bine şi mai disciplinat.

Educarea comunistă a tineretului, care se realizează în procesul muncii, este o sarcină complexă, care cere răbdare şi grijă, dar a cărei realizare are o însemnătate hotărîtoare.

EDGARD OBERST

Ideea unității cîștigă adeziunea maselor studențești din întreaga lume

În aceste zile (10—17 noiembrie) tineretul studios, iubitor de pace, din lumea întreagă sărbătorește Săptămîna Internațională a Studenților. Este încă un prilej de manifestare a năzuințelor maselor studențești de pe întreg globul, care doresc să trăiască în pace, să se cunoască reciproc schimbînd nu gloanțe, ci cunoștințe pentru dezvoltarea intelectuală. Anul acesta, Săptămîna Internațională a Studenților constituie un mijloc de popularizare și traducere în viață a hotărîrilor importante luate la sesiunea Consiliului U.I.S. care a avut loc la Moscova în urmă cu cîtva timp.

În lucrările sesiunii s-a reflectat pe deplin situația din domeniul politicii externe, caracterizată printr-un început de destindere a încordării internaționale. Un asemenea eveniment ca încheierea păcii în Indochina, întîmplat cu puțin timp înainte de sesiunea Consiliului, a influențat pozitiv desfășurarea sesiunii. A devenit clar că metoda tratativelor este nu numai necesară dar și posibilă în rezolvarea problemelor internaționale. Aceasta a dus la accentuarea procesului de clarificare a maselor studențești care au înțeles și mai limpede — fie că studiază la Universitatea din Cambridge sau la cea din Varșovia, fie că studiază la Toronto sau la Tokio — că interesele lor sînt comune cel puțin într-o singură direcție: *apărarea păcii*. Tocmai de aceea în diferitele ședințe care au premers sesiunii Consiliului U.I.S. ale diferitelor organizații naționale studențești s-au votat rezoluții care cereau intensificarea legăturilor internaționale studențești, acest lucru putînd fi cel mai bine făcut prin intermediul U.I.S., care aduce o contribuție importantă la promovarea spiritului de cooperare internațională printre studenți.

Primul fapt care a reflectat întărirea unității mișcării internaționale studențești a fost participarea numeroasă la sesiunea Consiliului. Peste 85 de delegații, 119 observatori din 73 de țări, 22 invitați precum și reprezentanți ai Federației Mondiale a Asociațiilor pentru Națiunile Unite, ai Serviciului Universitar Mondial (W.U.S.) și ai Uniunii Mondiale a Studenților Evrei au luat parte la munca sesiunii.

Federația Mondială a Tineretului Democrat a fost reprezentată printr-o delegație avînd în frunte pe Bruno Bernini, președintele Federației.

Desigur că cifrele statistice sînt grăitoare; dacă vom cerceta însă lista delegațiilor și observatorilor prezenți vom avea o imagine și mai clară a creșterii influenței U.I.S. Printre observatori au participat reprezentanți ai uniunilor naționale ale studenților din Canada, Anglia, Scoția, Norvegia, Islanda, Australia, Africa de sud, Brazilia, Israel, ai Organizației Naționale a Studenților școlilor superioare tehnice din Franța (Union des Grandes Ecoles), ai Uniunii studenților universitari din Bruxelles, ai organizației oficiale a studenților din Malaia, reprezentanți ai unor organizații studențești religioase etc. Mulți dintre acești observatori au participat pentru prima oară la o sesiune a unui for conducător al U.I.S. iar alții au revenit după o îndelungată absență.

Ce dovedește aceasta?

Pe plan general, întărirea unității mișcării internaționale studențești care a dus la strîngerea laolaltă a reprezentanților unor organizații cu tendințe și scopuri dintre cele mai diferite Acest fapt nu este însă rodul întîmplării, ci al politicii consecvente dusă de U.I.S. care în tot cursul existenței sale s-a făcut interpreta celor mai arzătoare cerințe ale studențimii. Trebuie spus că în cursul ultimilor ani nu au lipsit încercările de a scinda mișcarea internațională studențească. În acest scop s-au întrebuințat cele mai diverse metode; cine sînt inspiratorii tuturor uneltirilor s-a văzut clar atunci cînd a devenit public faptul că așa numitul secretariat de coordonare de la Leyden (C.O.S.E.C.), menit să fie contrapus U.I.S.-ului, este finanțat de o binevoitoare... asociație filantropică ce-și are sediul dincolo de ocean De altfel și în cursul sesiunii Consiliului U.I.S. de la Moscova unii conducători ai unor organizații studențești occidentale au încercat să transforme discursurile lor în mijloace de popularizare a C.O.S.E.C.-ului. Desigur însă că astfel de încercări n-au putut da rezultate. Trebuie remarcat că pînă și una din organizațiile fondatoare ale C. O. S. E. C.-ului, Uniunea Națională a Studenților din Anglia, Țara Galilor și Irlanda de Nord a cerut reafilierea la U.I.S. în calitate de membru asociat. Totodată a cerut reafilierea la U.I.S. tot cu aceeași calitate Uniunea Națională a Studenților din Africa de Sud și Uniunea Națională a Studenților din Israel. Toate aceste trei cereri au fost aprobate de Consiliu, astfel că numărul membrilor U.I.S. a crescut. De asemenea s-au încheiat acorduri speciale de colaborare între U.I.S. și Uniunea Națională a Studenților din Indonezia, Uniunea studenților din școlile superioare din Franța. S-au restabilit legăturile dintre U.I.S. și Uniunea Națională a Studenților din Norvegia întrerupte de patru ani. De asemenea se dezvoltă legături între U.I.S. și Uniunea Națională a Studenților din Statele Unite. În raportul prezentat de Jiri Pelikan, secretar general al U.I.S., la sesiunea Consiliului, se arăta de asemenea că în vederea clarificării problemelor pe care Uniunea Studenților din Iugoslavia le ridică într-o scrisoare adresată U.I.S., ar fi bine ca această Uniune să trimită o delegație la Praga pentru a discuta cu secretariatul U.I.S.

Petre Gheorghe
secretar al C.C. al U.T.M.

Tot în raportul secretarului general al U.I.S. se arăta că U.I.S.-ul este gata să întărească legăturile cu Serviciul Universitar Mondial (W.U.S.), organizație de ajutor reciproc a studenților, ocupînd locurile ce au fost rezervate U.I.S.-ului în adunarea generală a acestei organizații. Trebuie semnalat și faptul că reprezentanții Uniunii Mondiale a Studenților Evrei au sprijinit ideea încheierii unui acord special cu U.I.S.

Toate acestea deschid largi perspective activității U.I.S.-ului în cursul perioadei următoare, prin traducerea în viață a recomandărilor consiliului.

INTENSIFICAREA LUPTEI STUDENȚILOR PENTRU PACE ȘI LIBERTATE — GARANȚIE A TRADUCERII ÎN VIAȚĂ A HOTĂRÎRILOR CONSILIULUI

Unitatea studenților s-a manifestat și în acțiunile pe plan național desfășurate în diferite țări — așa cum sublinia amplul raport prezentat de Jiri Pelikan.

O largă dezvoltare a luat lupta studenților pentru obținerea de condițiuni mai bune de trai. În această privință de o deosebită dîrzenie au dat dovadă studenții francezi care împreună cu profesorii lor au organizat puternice greve. Guvernul francez din acea vreme a înțeles să răspundă manifestațiilor pașnice a studenților cu gloanțe Această mișcare a studenților francezi a fost larg sprijinită de U. I. S., ceea ce arată din nou importanța cooperării internaționale și în domeniul revendicărilor economice.

Studenții nu se mulțumesc însă numai cu lupta pentru obținerea de condițiuni mai bune de trai. Ei doresc să poată duce o viață liberă, fără teama de a fi arestați sau schingiuiți pentru ideile lor. Așa că lupta pentru revendicări economice se împletește în multe locuri cu lupta pentru obținerea de drepturi politice.

Cu multă emoție au primit participanții la sesiune știrea despre asasinarea a numeroși studenți din diferite țări capitaliste în cursul unor manifestații. În Columbia, de pildă, 14 studenți au fost împușcați în timpul unei manifestații în care se cerea acordarea unor elementare drepturi democratice. Împotriva măsurilor teroriste, au fost organizate două greve de către Uniunea Națională a Studenților din Brazilia. În Spania, continuă lupta patriotică împotriva regimului franchist, luptă la care participă activ și studenții. Un exemplu în această privință sînt grevele studenților din Madrid care au durat cîteva zile. Uniunea Națională a Studenților Universităților Italiene, organizație neafiliată la U.I.S., a protestat împotriva confiscării pașapoartelor președintelui U.I.S., Giovani Berlinguer, de către autoritățile italiene.

Raportul Comitetului executiv și discuțiile au arătat că sarcinile generale pe care și le pune mișcarea partizanilor păcii sînt și sarcinile maselor largi de studenți din lumea întreagă.

Este edificator în această privință apelul Federației japoneze a asociațiilor autonome de studenți împotriva bombei atomice. „Noi nu mai putem rămîne tăcuți sau inactivi — se spune în apel — noi nu putem permite ca o armă de masacru atît de groaznică să rămînă un pericol pentru omenire..." Într-o singură zi studenții japonezi au strîns 80.000 de semnături pe acest apel.

U.I.S.-ul a sprijinit astfel de acțiuni și a organizat unele întîlniri pentru a stimula discuțiile în problemele apărării păcii. O astfel de întîlnire a avut loc în această vară în Austria. Se speră de asemenea că o întîlnire similară va fi organizată pînă la sfîrșitul anului în colaborare cu Federația Mondială a Asociațiilor de studenți creștini.

E interesant de arătat că problemele luptei pentru drepturi politice intră acum și în preocuparea acelor uniuni naționale care altă dată afișau ceea ce ei numeau „apolitism". Astfel într-o rezoluție a Uniunii naționale a studenților din Norvegia se spune: „...Există în lume organizații studențești care au de rezolvat probleme foarte diferite de ale noastre, dar care sînt cu toate acestea probleme studențești... Este deci datoria noastră de studenți de a le susține, este o obligație a noastră de a fi alături de studenții din lumea întreagă".

Ca și la trecutele sesiuni ale Consiliului U.I.S. problemele studenților din țările coloniale, dependente și slab dezvoltate au ocupat un loc central. S-a dovedit din nou că U.I.S.-ul este singura organizație internațională studențească care se preocupă de apărarea drepturilor tineretului din țările coloniale și aceasta nu în vorbe ci în fapte. Numeroase delegații ale U.I.S. au vizitat diferite țări dependente din Africa, Asia și America de Sud. Ajutoare însemnate au fost trimise de U.I.S. și de Fondul Mondial de într-ajutorare universitar — organizație sprijinită de U.I.S. — în țările coloniale și dependente. Publicațiile U.I.S. se ocupă pe larg de problemele studenților din aceste țări.

O acțiune deosebit de dîrză, pe care raportul prezentat de Jiri Pelikan a subliniat-o, este cea dusă de studenții din numeroase țări ale Americii Latine care s-au solidarizat cu lupta poporului guatemalez. În Uruguai, Federația universitară a studenților a organizat o mare manifestație; în Mexic la o manifestație similară au participat 25.000 studenți. Solidari cu lupta împotriva intervenției americane au fost și studenții din Argentina, din Ecuador, Cuba, Bolivia, Chili. Toate aceste mișcări studențești n-au fost lipsite de victime; în Honduras patru studenți au fost omorîți în cursul unei manifestații.

MARI ACȚIUNI ORGANIZATE DE U.I.S.

Bogat a fost raportul de activitate al U.I.S. privind manifestațiile internaționale organizate sau patronate de U.I.S.

În domeniul sportului, la Budapesta, au fost organizate Jocurile Mondiale Universitare de Vară la care au participat 2100 de concurenți din 33 de țări. Înaltul nivel sportiv la care s-au desfășurat întrecerile este dovedit de cele patru recorduri mondiale, 21 recorduri mondiale universitare și 25 de recorduri naționale depășite în cadrul concursurilor.

Au fost organizate de asemenea întîlniri ale studenților din diferite facultăți, la Roma (arhitectură), la Sofia (agricultură), la Oslo (medicină) etc.

De un larg succes s-au bucurat taberele de vară studențești organizate în R. D. Germană și în țara noastră.

Pe baza tuturor acestor realizări ca și pe baza însușirii criticilor juste, constructive făcute activității U.I.S. nu încape îndoială că activitatea internațională studențească se va desfășura la un nivel și mai înalt. Acest fapt este confirmat de documentele Consiliului U.I.S. — rod al muncii colective a delegaților și observatorilor prezenți la Moscova.

Una din prevederile importante ale rezoluției principale a Consiliului se referă la larga sprijinire a celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților care va avea loc în vara anului 1955 la Varșovia.

U.I.S.-ul dorește să organizeze împreună cu F.I.S.U. (organizație sportivă studențească din occident reunind cîteva organizații) Jocurile Mondiale universitare de iarnă.

S-a propus convocarea unei conferințe internaționale pentru unificarea activității organizațiilor sportive internaționale studențești. Această propunere a și fost tradusă în viață organizîndu-se o asemenea conferință la sfîrșitul acestei luni la Paris. Se vor iniția acțiuni avînd ca scop unificarea activității de asistență studențească. Secretariatul U. I. S. a fost însărcinat să strîngă legăturile cu alte organizații internaționale studențești ca Federația Mondială a Asociațiilor Studenților Creștini, cu Organizația Internațională a Studenților Catolici, cu Uniunea Mondială a Studenților Evrei etc. În sesiune s-a subliniat faptul că U.I.S.-ul are dreptul și trebuie să capete calitatea de organizație cu statut consultativ la U.N.E.S.C.O., această cerere legitimă fiind susținută de studenții din lumea întreagă.

O deosebită amploare vor căpăta conferințele internaționale studențești organizate pe diferite specialități. În acest sens se prevede organizarea unor conferințe internaționale a studenților arhitecți, seminarii internaționale în medicină (la Berlin), pedagogie (Danemarca), economie (Danemarca), seminarii regionale medicale în Asia și Orientul Mijlociu, conferință internațională a studenților în agronomie (în U.R.S.S.) etc.

La lucrările sesiunii și-a adus aportul și delegația studenților din țara noastră. Delegația tineretului din R.P.R. a prezentat un raport principal, într-una din ședințele plenare ale Consiliului și a prezentat intervenții în cadrul lucrărilor comisiilor. Multe din propunerile făcute de delegația noastră au fost însușite. Cu multă bucurie a fost primită propunerea de a se organiza în cursul verii anului 1955 o nouă tabără internațională studențească în R.P.R. De asemenea delegația noastră a invitat să viziteze R.P.R. un grup de studenți englezi, membri ai Uniunii Naționale a Studenților din Anglia, Țara Galilor și Irlanda de Nord. În cadrul Consiliului s-a subliniat aportul permanent pe care U.T.M.-ul îl aduce activității U.I.S.

★

Așa cum am arătat încă de la începutul articolului roadele Consiliului U.I.S. au și început să se arate. Desigur că lunile următoare ne vor aduce noi vești care vor confirma că masele de studenți din lumea întreagă își string mereu mai puternic rîndurile în cadrul U.I.S.

În luptă pentru revendicările lor democratice studenții brazilieni își string tot mai mult rîndurile.
În fotografie: o manifestație a studenților brazilieni pentru drepturi și libertăți democratice.

Măsuri represive împotriva studenților argentinieni

BUENOS AIRES 12 (Agerpres). — Agenția United Press relatează că la 10 noiembrie au fost arestați 30 studenți de la Facultatea de arhitectură din Buenos Aires (Argentina).

După cum s-a mai anunțat, nu de mult au mai fost arestați 200 studenți pentru că au protestat împotriva amestecului guvernului în treburile organizațiilor studențești.

Succesul deosebit al concertului dat de David Oistrah la Londra

LONDRA 12 (Agerpres). — TASS transmite. Sub auspiciile Asociației engleze pentru relațiile culturale cu U.R.S.S., la 10 noiembrie a avut loc la Londra în sala Albert-Hall, care era plină pînă la refuz, un concert dat de David Oistrah.

Oistrah a interpretat cu mare succes opere de Beethoven, Prokofiev, Ceaikovski și alți compozitori.

Auditoriul a răsplătit cu ovații furtunoase înalta artă interpretativă a muzicianului sovietic. Au fost oferite buchete de flori lui Oistrah și lui Iampolski, care a susținut acompaniamentul.

In Iugoslavia va fi dată în curînd în exploatare o uzină de aluminiu

BELGRAD 12 (Agerpres). — TASS transmite:

Agenția Iugopress transmite că la Kidricevo (Slovenia) peste cîteva zile se va termina construirea unei uzine de aluminiu. Uzina va fi dată în exploatare în a doua jumătate a lunii noiembrie. Capacitatea ei este de 30.000 tone aluminiu pe an.

Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Francez

PARIS 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 noiembrie și-a început lucrările la Saint-Denis, o suburbie a Parisului, Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Francez. Pe ordinea de zi a Plenarei figurează problema sarcinilor ziarului „L'Humanité" și a măsurilor ce trebuie luate pentru difuzarea lui. Etienne Fajon, membru în Biroul Politic, a prezentat un raport cu privire la această problemă.

Sesiunea Adunării Generale a O. N. U.

In Comitetul juridic

NEW YORK 12 (Agerpres). — TASS transmite: Comitetul juridic al Adunării Generale a O.N.U. a terminat discutarea problemei definirii noțiunii de agresiune. Comitetul a adoptat cu 33 de voturi (U.R.S.S., Franța și altele) contra trei (S.U.A. și altele), 14 delegații abținîndu-se de la vot (Anglia și altele), hotărîrea de a se constitui un comitet special care să pună de acord punctele de vedere ale diferitelor state, expuse în cursul discutării acestei probleme. Comitetul are sarcina să elaboreze și să prezinte celei de a 11-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., în 1956, un raport și un proiect de definiție a noțiunii de „agresiune", ținînd seama de observațiile, proiectele de rezoluție și amendamentele la ele, prezentate la actuala sesiune a Adunării Generale.

In Comitetul politic

NEW YORK 12 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din după amiaza zilei de 11 noiembrie a Comitetului Politic al O.N.U. au continuat discuțiile generale în problema folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. Reprezentanții Danemarcei, Venezuelei și statului Costa Rica, care au luat parte la discuții, au declarat că ei vor vota pentru proiectul de rezoluție propus de cele șapte țări.

Deschiderea conferinței generale a U.N.E.S.C.O.

MONTEVIDEO 12 (Agerpres). — Vineri a avut loc în palatul parlamentului din Montevideo deschiderea solemnă a celei de a opta sesiuni a conferinței generale a U.N.E.S.C.O., la care participă 72 țări membre ale acestei organizații. Sînt reprezentate: U.R.S.S., R.S.S. Bielorusă, R.S.S. Ucraineană, Polonia, Cehoslovacia.

În cercurile U.N.E.S.C.O. se atribuie o deosebită importanță participării Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, participare care face să crească interesul opiniei publice mondiale pentru lucrările actualei sesiuni.

Printre problemele care vor fi luate în discuție în cadrul actualei sesiuni figurează și admiterea Republicii Populare Romîne ca membră a U.N.E.S.C.O. Cererea R.P.R. de a fi primită ca membră a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (U.N.E.S.C.O.), a primit aviz favorabil din partea Consiliului Economic și Social al O.N.U., precum și din partea comitetului executiv al U.N.E.S.C.O.

„Nu vrem să servim în Wehrmacht!"

VIENA 12 (Agerpres). — Majoritatea tinerilor din Germania occidentală au întîmpinat cu neliniște și indignare știrea despre apropiata mobilizare pentru Wehrmacht.

Ziarul vest-german „Süddeutsche Zeitung", care și-a propus drept scop să arate că recruții ar participa la dezbaterile „libere" asupra noii reforme militare publică un articol din care reiese cu claritate că tineretul din Germania occidentală nu vrea să fie carne de tun.

Sala de așteptare a gării principale din Koln unde a avut loc discuția, era plină pînă la refuz. Sute de tineri care nu aveau loc în sală se îngrămădeau la ferestre și uși.

Cu toate că printre ei se aflau agenți secreți și foto-reporteri care fotografiau pe cei care luau cuvîntul, numeroși tineri s-au pronunțat cu îndrăzneală împotriva creării noului Wehrmacht, împotriva pregătirilor de război. În sală au fost împărțite afișe antimilitariste. Hans Huor, șeful direcției presei din departamentul lui Blank care a luat primul cuvîntul, a fost întîmpinat cu ironii și replici ca „acesta s-a hotărît fără noi", „nu vrem să servim în Wehrmacht!". Cu mare greutate vorbitorul a reușit să pronunțe cîteva fraze. Ziarul a fost nevoit să constate că „oratorul nu a avut destulă rezistență nervoasă și coborînd de la tribună el părea plouat".

Numeroși tineri care au intervenit în discuție au criticat cu vehemență pe reprezentanții departamentului lui Blank. Unul din cei care au luat cuvîntul, a spus: „Tatăl meu a murit în ultimul război. Statul ne plătește o pensie de 30 mărci. Încearcă să trăiești cu această sumă! Și după toate acestea eu trebuie să devin soldat?" Un altul a spus: „Să devin soldat? De ce? De dragul Germaniei? Dar Germania constă nu numai din Republica federală. Eu nu vreau să trag în frații mei din zona sovietică". Din toți cei adunați, numai unul s-a pronunțat pentru introducerea serviciului militar.

Manifestîndu-și simpatia față de reprezentanții departamentului lui Blank, ziarul constată cu părere de rău că ei... au părăsit sala de așteptare profund dezamăgiți.

Rezultatul discuției cu privire la serviciul militar, organizată la Koln de către departamentul lui Blank este bine redat de ziarul sus-amintit sub titlul: *„Ironii, îndoieli și numai un singur „da"*.

FRANKFURT 12 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Tineri membri ai organizațiilor sindicale, ai tineretului socialist „Șoimii" și ai organizației tinerii prieteni ai naturii au organizat o demonstrație pe motociclete pe străzile orașului Frankfurt pe Main pentru a protesta împotriva plănuitei înrolări a 500.000 de tineri vest-germani. Ei purtau lozinci pe care scria: „Serviciul militar... fără noi", „Jos angajamentele militare asumate față de puterile occidentale".

Declarațiile lui Dulles cu prilejul discutării pactului SEATO în Comisia senatorială pentru afaceri externe

WASHINGTON 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 11 noiembrie, Comisia senatorială pentru afaceri externe a început discutarea în ședință publică a tratatului Asiei de sud-est (S.E.A.T.O.) pe care la 10 noiembrie guvernul S.U.A. l-a supus spre ratificare senatului.

Primul a luat cuvîntul secretarul de stat Dulles, pentru a face o declarație neoficială. El a arătat că Statele Unite fără să aștepte intrarea în vigoare a tratatului intenționează să convoace o conferință a țărilor participante pentru discutarea metodelor de combatere a „primejdiei activității ilegale" în această regiune a lumii.

Dulles a spus că în Asia de sud-est Statele Unite trebuie să aibe „o forță mobilă de șoc". El a adăugat că stipulațiile economice ale tratatului nu obligă Statele Unite să înfăptuiască vreun program de „ajutor economic larg".

Secretarul de stat a cerut senatului să ratifice repede acest tratat, care, potrivit cuvintelor sale constituie un „important pas" în înfăptuirea politicii americane în Extremul-Orient.

În cursul ședinței a devenit clar că senatul nu va căuta să ratifice pactul Asiei de Sud-est în actuala sesiune specială, ci o va amina pînă la sesiunea Congresului celei de a 84-a legislații, care va începe în ianuarie.

Răspunzînd la întrebări, Dulles a declarat că în Vietnamul de sud s-a creat „o situație încurcată deoarece în sud nu există o autoritate eficace". El a arătat că în Vietnamul de Sud a fost trimisă o misiune în frunte cu generalul Collins, care va face recomandările sale și „dacă va fi necesar va lua măsurile corespunzătoare".

Scurte știri

● La 11 noiembrie a fost dat publicității comunicatul Consiliului de Miniștri al R.S.S. Ucrainene și Comitetului Central al Partidului Comunist din Ucraina cu privire la îndeplinirea înainte de termen de către colhozurile și sovhozurile Republicii a planului de colectări, stabilit pentru R.S.S. Ucraineană.

● La 12 noiembrie a părăsit Moscova plecînd spre patrie delegația oamenilor de cultură din R.P.R., condusă de Nicolae Sălăgeanu, rectorul Universității din București și membru corespondent al Academiei Republicii Populare Romîne, care a vizitat Uniunea Sovietică în urma invitației Asociației unionale pentru relațiile culturale cu străinătatea (V.O.K.S.).

● La 12 noiembrie, scriitorii romîni Eusebiu Camilar și Ion Vitner, care au participat la sărbătorirea celei de a 5-a aniversări a constituirii R. P. Chineze, au părăsit Pekinul plecînd spre patrie.

● Tribunalul militar din Teheran a pronunțat la 11 noiembrie alte patru sentințe de condamnare la moarte în procesul intentat celui de al 8-lea grup de militari iranieni „vinovați" de a fi luptat pentru independența Iranului. Prin pronunțarea acestor sentințe, numărul militarilor iranieni condamnați la pedeapsa capitală se ridică la 61.

● Între guvernul vest-german și reprezentanții guvernului iranian a fost semnat un acord care va permite capitaliștilor vest-germani să se infiltreze în economia Iranului și să exploateze bogățiile țării. Pentru început, guvernul vest-german a acordat Iranului un împrumut de 33,6 milioane mărci.

● La 11 noiembrie s-au încheiat tratativele între primul ministru al Japoniei, Ioșida, și șeful guvernului american Eisenhower. După terminarea tratativelor, președintele S.U.A., Eisenhower și Ioșida au dat publicității un comunicat comun. Comunicatul comun, care are un caracter extrem de general și vag, trece sub tăcere acordurile concrete realizate în timpul tratativelor. El conține promisiunea S.U.A. de „a continua să examineze" mijloacele de ajutorare a economiei japoneze.

● Examinarea acordurilor de la Paris în prima lectură de către Bundestag, care a fost amînată acum cîteva zile pe timp nedeterminat, va avea loc între 16 și 18 decembrie. Acest lucru a fost anunțat la 10 noiembrie de cercuri cu răspundere din guvernul de la Bonn.

● Comitetul Permanent pentru pace din Franța a dat publicității un prim bilanț al acțiunii naționale împotriva acordurilor de la Paris și pentru inițierea unor negocieri între cele patru mari puteri. 986.373 cetățeni francezi au semnat pînă în prezent apelul împotriva remilitarizării Germaniei occidentale.

● Delegatul Înaltului Comandament al Armatei Populare Vietnameze în Comisia centrală mixtă de armistițiu pentru Vietnam a adresat un protest hotărît delegatului forțelor Uniunii franceze împotriva violării de către avioane și vase franceze a spațiului aerian și maritim al R. D. Vietnam.

● După cum s-a anunțat în presă, la 26 octombrie a. c Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S a atras atenția ambasadei S.U.A. asupra comportării nedemne a soției celui de al doilea secretar al ambasadei americane — Sommerlatt — declarînd că pe viitor șederea ei în U.R.S.S. este indezirabilă. În urma acestui fapt, cetățeana americană Sommerlatt a părăsit Uniunea Sovietică.

A apărut în limbile rusă, romînă, franceză, germană, engleză și spaniolă.

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"

București. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești.

Nr. 46 (314)

Cuprinde:

M. Z. SABUROV: A 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Raport prezentat la ședința solemnă a Sovietului din Moscova la 6 noiembrie 1954.

LAJOS ACS: Întărirea organizațiilor de partid de la sate în Ungaria.

EDGAR LALMAND: Reînarmarea Germaniei occidentale — un pericol de moarte pentru securitatea Belgiei.

H. BROWN: Ce au arătat alegerile din S.U.A.

JAN MAREK: Note politice: Șantajul american în Italia și faptele reale.

De vînzare la toate librăriile, chioșcurile și debitele O.C.L.

Prețul 40 bani.

Cultură fizică și sport

ÎNTÎLNIREA PRIETENEASCĂ DE FOTBAL DJURGAARDEN (STOCKHOLM) — FLACĂRA (PLOEȘTI)

Vineri după amiază, pe stadionul „23 August" din Capitală, s-a disputat întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele Flacăra Ploești și Djurgaarden Stockholm.

În primul joc din cadrul turneului pe care-l întreprinde în țara noastră, formația suedeză Djurgaarden a arătat că este o echipă bine sudată, care practică un fotbal de clasă, rapid și eficace. Jucătorii suedezi s-au dovedit buni cunoscători ai tacticii moderne și au arătat un perfect control al balonului.

Întîlnirea arbitrată cu competență de arbitrul Frantz Grill (Austria) a luat sfîrșit cu rezultatul de 3—1 în favoarea echipei Djurgaarden.

(Agerpres)

„DINAMO" MOSCOVA ÎNVINGĂTOARE LA ZÜRICH

ZÜRICH 12 (Agerpres). — TASS transmite:

La 11 noiembrie, echipa sovietică de fotbal „Dinamo" Moscova a susținut primul său meci în Elveția întîlnind pe stadionul Hardturm din Zürich o puternică selecționată alcătuită din cele mai bune echipe elvețiene: „Grasshoppers" și „Lausanne Sport".

Fotbaliștii sovietici au desfășurat un joc excelent, într-un ritm foarte rapid, obținînd victoria cu scorul de 4-0.

La 14 noiembrie, „Dinamo" Moscova va susține o nouă întîlnire, în orașul Lausanne.

MÎINE, ÎNTÎLNIREA DE FOTBAL R. P. UNGARĂ — AUSTRIA

BUDAPESTA 12 (Agerpres). — M.T.I. transmite:

Întîlnirea de fotbal dintre echipele reprezentative ale R. P. Ungare și Austriei, care se va disputa mîine la Budapesta stîrnește un mare interes printre amatorii de fotbal.

Selecționata maghiară se va prezenta într-o formație modificată față de jocurile anterioare din acest sezon. Astfel Pușkaș, care este bolnav, nu-și va putea păstra locul de inter stînga în echipă. În schimb, după cum a declarat antrenorul de stat Gyula Mandi, este aproape sigur că portarul Grosics și Lantos, care au fost răniți la un meci din campionat, vor putea participa la meciul cu Austria.

ȘTIRI SPORTIVE

● La 11 noiembrie a avut loc la Paris întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele Franței și Belgiei. Meciul s-a terminat la egalitate: 2—2. La pauză scorul a fost de 1—0 în favoarea echipei belgiene.

● Tradiționala competiție de box „Cupa Sfatului Popular al Capitalei" se încheie astă seară odată cu desfășurarea reuniunii finalelor care va avea loc cu începere de la ora 19 în sala sporturilor de la Floreasca.

Programul reuniunii este următorul: L. Ambruș—C. Mănescu; M. Cristea—St. Dumitrache; Grigore Vasile—I. Berz; G. Zamfirescu—A. Drăgan; L. Romano—C. Ocneanu; C. Dumitrescu—E. Scobiola; T. Tudor—I. Schwartz; A. Blank—V. Mitrache; Simion Gh.—Ghețu Velicu; Bătrînu Tănase—Vl. Isdrail.

(Agerpres)

INFORMAȚII

Vineri, s-a înapoiat în Capitală, venind de la Moscova, delegația sindicală în frunte cu N. Popescu, membru în Prezidiul Consiliului Central al Sindicatelor, președinte al C.C. al Sindicatului muncitorilor agricoli, care la invitația Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S., a vizitat Uniunea Sovietică.

(Agerpres)

SPECTACOLE

SÎMBĂTĂ 13 NOIEMBRIE 1954

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Fidelio; Teatrul de Stat de Operetă: Casa cu trei fete; Național „I. L. Caragiale" (Studio): Viață nouă (ora 14), Liceenii (ora 19,30); Național „I. L. Caragiale" (Comedia): Mielul turbat (în sala C.C.S. din str. Lipscani nr. 53); Municipal: Lumina de la Ulmi; Tineretului: Drumul soarelui; Studioul Actorului de Film „C. Nottara": Micii burghezi; Armatei (B-dul G-ral Magheru): Furtuni de primăvară; Armatei (Calea 13 Septembrie): Pîrjolul. Muncitoresc C.F.R. (Giulești): Tania; Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Să cînte muzica. (în sala din Calea Victoriei). Teatrul „Țăndărică": Umor pe sfori (în sala Baruch Berea).

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu, Înfrățirea între popoare: Scanderbeg; Republica, București, Olga Bancic: Răsare soarele (Nepoții gornistului, seria a II-a); Munca: Cu Marincea... e ceva. Printre marinarii noștri. Oameni de pe Valea Bistriței. Fluierașul fermecat; Gh. Doja: Descoperire misterioasă; Victoria, 8 Martie, Volga, Rahova: Fanfan la Tulipe; Maxim Gorki, Lumina: Palatul Științei; Elena Pavel: Răzbunarea; Alex. Popov: Prieteni credincioși; Cultural: Femeia are cuvîntul. Constantin David: Încărcătură periculoasă; Vasile Roaită: Școala curajului; Unirea: O noapte la Veneția; Alex. Sahia: Marile speranțe; Flacăra: Într-un port îndepărtat; T. Vladimirescu: Căsătorie ciudată; Aurel Vlaicu: Cafeneaua de pe bulevard; Arta: Examen de maturitate; Popular: Campionii noștri. Ruslan și Ludmila; M. Eminescu: Suflete sbuciumate; Miorița: Clochemerle; Moșilor, Gh. Coșbuc: În numele legii; 23 August: Nu-i pace sub măslini. Donca Simo: Prințesa trufașă; Ilie Pintilie: Agentul nr. 13; 8 Mai: Un caz în taiga; 1 Mai: Asaltul fortului din munți; Libertății: Copiii străzii; N. Bălcescu: Hamlet.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii. Tel. Nr. 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 6.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.